

MINISTERSTVO NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI

Seznam nezabývá utajovanou písemností

Osobní spis

státněbezpečnostního vyšetřování

proti

Stibor NOUŠAROU

Č. j. B/4-V- * 24620
Číslo mapy:

V

2452

Číslo archivu:

MV

Vyšetřování prováděl

Poř. číslo	Kdo	Od	Do	Podpis
1.	Spolupráce vyšetřování	26. 11. 53	8. 7. 1954	ap. Kunc

Věc uzavřel:

Dne 8. 7. 1954

ap. Kunc
hodnost, jméno

Obsah spisov

Poradové číslo :	Vec	Strana spisu:	Poznámka
1.	Obsah spisov	1 ✓	
2.	Návrh na zatečení	2 ✓	
3.	Rozkaz k zatečení	3 ✓	
4.	Protokol o vob. prohl.	4 ✓	
5.	— " — o domov. prohl.	5-6 ✓	
6.	Storzenky o před. věci	7-10 ✓	
7.	Zápis o pomech ve vazbě	11 ✓	
8.	Rozhodnutí o vazbě	12 ✓	
9.	Návrh na zaj. majetku	13 ✓	
10.	Prodloužení vazby	14-17 ✓	
11.	Usnesení o zabavení maj.	18 ✓	
12.	Obalka s dokumenty	19 ✓	
13.	Rozhodnutí o předl. důkazů	20 ✓	
14.	Protokoly obviněného Kováka	21-87	
15.	Protokol o shrom. vyšetř.	88	

mjr. Potrcy
Schvaluji:
náčelník 3.správy MV.

N á v r h n a z a t č e n í .

V Praze, dne 26.listopadu 1953.

Zjistil po prostudování materiálu o protistátní činnosti

Ctibora NOVÁKA, nar.25.10.1902 v Praze, ženatý, manželka původem Němka, roz. Melcherová, otec dvou dětí a pěstoun dítěte manželky z prvního manželství, býv. mjr. ČSA, t.č. odchoďce, české národnosti, čs. státní příslušnosti, bez politické příslušnosti, bytem Lipka č. 9, okr. Žamberk.

Že materiál, nacházející se na ministerstvu vnitra a získaný v průběhu šetření plně usvědčuje jmenovaného z napomáhání a vědomosti o činnosti teroristické a diversní skupiny, která pracovala proti ČSR.

Ctibora NOVÁKA usvědčuje výpověď zatčeného teroristy Václava ŠVĚDY a teroristy Zbynka JANATY v tom smyslu, že jmenovaný se zúčastnil příprav odchoďu teroristické skupiny do zahraničí a to jak v roce 1951, tak i v roce 1953 a věděl o zbraních, které skupina získala při teroristickém útoku na stanici SNB v Čelakovicích. Na jmenovaného pokládáme na základě materiálu, získaného při vyšetřování jako na hlavního ráčce skupiny.

N a v r h u j i :

zatčení Ctibora NOVÁKA a provedení domovní prohlídky v jeho bytě.

mjr. Trávníček
.....
Náčelník 5.odboru 3.správy MV.

mjr. V. Král
.....
Operativní pracovník.

Ministerstvo vnitra
(město, kde byl rozkaz vydán)

Dne 26.11.1953

Rozkaz k zatčení

č. A/6-0400/50-53

náčelník oddělení

(hodnost, jméno, komu je rozkaz dáván)

na základě návrhu na zatčení, učiněného

III. správou

dne 26.11.1953

195

a potvrzeného náčelníkem III- správy MV
(postavení potvrzujícího návrh)

zatknete:

Příjmení, jméno Clibora NOVÁK A

jméno za svobodna

nar. 25.10.1902

kde v Praze

stát. přísl. Čsl

národnost české

třídní původ

zaměstnání bývalý major ČSA nyní důchodce

bydliště Dolní Lipka č. 9

okres Žamberk

a proveďte u něho osobní prohlídku. Domovní prohlídku proveďte

v jeho bytě

zatčeného dodejte do věznice v Správě vyšetřování MV Praha.

i s jeho osobními věcmi.

Ant. Proba

velitel
(hodnost, jméno, podpis)

48

Ministerstvo vnitra

správa vyšetřování,

zatčeného

Čtĕbora Nováka

jsem dne 26.11.1953

v 16.00

hodin přijal do věznice v Praze-Ruzýni.

Razítko:

ÚTVAR NB DUB
Praha 184, sch. 07

Frant. Lujka
hodnost, jméno, funkce.

archiv bezpečnostních složek

Protokol o domovní (osobní) prohlídce.

Na základě rozkazu ministerstva národní bezpečnosti číslo _____ ze dne _____
byla provedena domovní (osobní) prohlídka
u NOVÁK Ctibor nar. 25.10.1902
bytem v Dolní Lpka čp. 9.okr. Žamberk
v jeho osoby
za přítomnosti jmenovaného

Při domovní (osobní) prohlídce bylo odňato:

- 1./ 1 občanský průkaz č. 02.10.25/084 na jméno NOVÁK Ctibor
- 2./ 1 legitimace SCSP č. A 488591 na jméno NOVÁK Ctibor
- 3./ 1 průkazka na výhody pro invalidy č. 005284
- 4./ 1 řidičský průkaz na jméno NOVÁK Ctibor č. 5/45.
- 5./ 1 dekret a jedno potvrzení.

6.) *prošek kůru (7 kusů)*

Podpisy osob přítomných prohlídce

[Handwritten signature]

Prohlídku provedl:

[Handwritten signature]

hodnost, jméno, funkce.

Protokol o domovní ~~(osobní)~~ prohlídce.

Na základě rozkazu ministerstva národní bezpečnosti číslo _____ ze dne _____
 byla provedena domovní (osobní) prohlídka
 u **NOVÁK Ctibor nar. 25.10.1902**
 bytem v **Dolní Lipka čp. 9. okr. Žamberk**
 v **jeho bytě**
 za přítomnosti **jeho samého**

Při domovní ~~(osobní)~~ prohlídce bylo odňato:

- 1./1 průkazka/vstup do žižkových kasáren na jméno NOVÁK č.5
- 1./1 typové osvědčení motorového vozidla č.3792 C-KV
- 3./8 kusů pořadačů s různou korespondencí a jeden protokol
- 4./6 obálek s různými písemnostmi
- 5./3 obálky s různými dopisy pohledy vesměs s ciziny
- 6./3 zápisníky s poznámkami a adresami
- 7./1 jmenná kartoteka
- 8./1 film /negativ/
- 9./5 kusů speciálních map/Západní Německo/
- 10./1 ampulka s neznámým obsahem
- 10./10 kusů ostrých nábojů žáže 6.35 mm
- 12./10 kusů různých řádů a vyznamenání
- 13./2 větší papírový kufr, 1 malý papírový kufr.

Podpisy osob přítomných prohlídce

Ctibor Novák

Prohlídku provedl:

Michal Pávek

hodnost, jméno, funkce.

Protokol o domovní (osobní) prohlídce.

Na základě rozkazu ministerstva národní bezpečnosti číslo _____ ze dne _____

byla provedena domovní (osobní) prohlídka

u Jany Novákové, nar. 7.12.1917

bytem v Jeseník, Fučíkova ul. č. 310.

v jejím bytě

za přítomnosti její matky Marty roz. Hudečkové.

Při domovní (osobní) prohlídce bylo odňato:

1/. Při této prohlídce byla zabavena veškerá filatelie, patřící Ctiboru Novákovi a to:

1 kufr, jeden pytel a 4 papírové krabice různých cizozemských a tuzemských známek.

- - -

- 1/. Obsah pytky : 1 velký černý zásobník se známkami, 3 svazky archu s různými známkami, 1 bílý pytlík se známkami, jeden album hnědě vázaný, 1 album černě vázaný, 1 album známek Polských, 1 album hnědý ČSR.
- 2/. 2 balíky krabic s různými známkami a obálkami.
- 3/. jeden černý a jeden a jeden zelený zásobník se známkami ČSR.
- 4/. jeden hnědý kufr s různými známkami.

Podpisy osob přítomných prohlídce

Melicharová Marta

Prohlídku provedl:

Michal Pátek
hodnost, jméno, funkce.

Ministerstvo vnitraDňa 27. listopadu 1953C. j.: A/6-0400/50-53.**Potvrdenka čis. 1**

o prevzatí do úschovy vecí, vydaných alebo odňatých pri domovej (osobnej) prehliadke u

Ctibera NOVÁKA, nar. 25.10.1902bytem Dolní Lipka č. 9.okres Žamberkv jeho bytě

Soznam vecí:

- 13/ 1 vyznamenání / K IV za zásluhy /
- 14/ 1 vyznamenání / K IV za zásluhy /
- 15/ 1 vyznamenání / kříž - věrní zůstaneme / 1939-1945
- 16/ 1 medaile / za civilisaci / 1914-1919
- 17/ 1 vyznamenání / kříž - na polu chvály / 1944
- 18/ 1 medaile / za věrné služby / 1918-1919
- 19/ 1 vyznamenání / kříž - v těžkých dobách / 1918-1919
- 20/ 1 vyznamenání / kříž - R P / 1
- 21/ 1 medaile / památný odznak štefánika / 1920-1945
- 22/ 1 medaile / za věrnost a brannost / 1918-1938
- 23/ 1 vyznamenání / kříž - za věrné služby NSG / 1938
- 24/ 1 svazek klíčů / 7 kusů / od zapečetěného bytu.

Prevzal: KučeraOdozdal: Jan27. 11. 53

Dne 29. prosince 1953.

C. j. A- 1958/503-taj. 53.

Stvrzenka čis. 1958/53.

o převzetí do úschovy věcí, vydaných nebo odňatých při domovní (osobní) prohlídce u

Novákové Jany,

nar. 7. 12. 1917

bytem Jeseník, Fučíkova ul. č. 310.

Seznam věcí:

- 1/. Jeden pytel s obsahem: 1 velký černý zásobník se známkami, 3 svazky archů s různými známkami, 1 bílý pytlík se známkami, 1 album hnědévázaný a 1 album černě vázaný se známkami, 1 album známek Polských, 1 album hnědý ČSR.
- 2/. 2 balíky krabic s různými známkami a obálkami.
- 3/. jeden černý a jeden zelený zásobník se známkami ČSR.
- 4/. jeden hnědý kufřík s různými známkami.

Shora uvedené zabavené věci jsou majetkem Nováka Ctibora.

- - - -

Převzal: _____

Předal: vst. řázn. Ródr. Frant.

Ródr. Frant.

Stvrzenka čis. 1

o převzetí do úschovy věci, vydaných nebo odňatých při domovní (osobní) prohlídce u

Otibora NOVÁKA,

nar. 25.10.1902

Dolní Lipka čp. 9, okr. Žamberk

Seznam věcí:

- 1/ jeden album pošt. známek ČSR (hnědé desky)
- 2/ jeden album pošt. známek ČSR s ocelovým přehýbacím hřbetem (tmavý)
- 3/ jeden album pošt. známek různých s ocel. přehýbacím hřbetem (hnědý)
- 4/ jeden album polský bez známek (modrý)
- 5/ jeden album-zásobník pošt. známek ČSR v pouzdře bílém (černý)
- 6/ jeden album-zásobník pošt. známek ČSR (zelený)
- 7/ jedny hnědé desky s visitkou "Bosna-Hercegovina, Jugoslavijske, Srbsko, Černá Hora, Chorvatsko, Bulharsko", s pošt. známkami.
- 8/ jedny desky s pošt. známkami s visitkou "Rumunsko, Maďarsko, Francie, Andora, Belgie".
- 9/ jedny desky s pošt. známkami s visitkou "Rusko, Polsko, Litva, Ukrajina".
- 10/ jedna poškozená krabice (černá) s pošt. známkami ČSR a jinými.
- 11/ jeden bílý plátěný pytlík s různými známkami ČSR.
- 12/ všechny shora uvedené albumy s krabicí, deskami a pytlíkem jsou uloženy do poškozeného pytle.

Zapečetěno v jednom balíku !!!
=====

Převzal: st. Šala

Odevzdal: upor. Právník

21.5.1954.

Vzato do úschovy pod čís. jedn.: P-0384/612-Z/40-54.

Ministerstvo vnitra
Správa vyšetřování.

Dne 20. května 1954

Č. j.: B/4-V-24620-53

Stvrzenka čís. 2

o převzetí do úschovy věcí, vydaných nebo odňatých při domovní (osobní) prohlídce u

Ctibora NOVÁKA,

nar. 25.10.1902

Dolní Lipka čp. 9, okr. Žamberk

Seznam věcí:

- 1/ jeden papírový hnědý poškozený kufr s různými pošt.známkami
2/ 5 kusů papírových krabic s různými pošt.známkami

všechny krabice jsou zabaleny do balíku!

Zapečetěno ve dvou balících !!!

21.5.1954.

Převzal:

H. Kala

Odevzdal:

Mgr. Jurovský

Vzato do úschovy pod čís.jedn.: F-0384/612-Z/40-1954.

- Blum

Dne 28.11.1953.

Č. i.:

Generální
PROKURATUŘE

GPB - v 910 /53

oddělení GPBv 1

P r a z e .

V ě c: Žádost o ponechání ve vazbě a o povolení výkonu vazby ve věznici podléhající MNB - velitelství
státní bezpečnosti v P r a z e .

Na základě zdůvodněného rozhodnutí o zatčení schváleného mjr. S v o b o d o u .

byl zadržen (zatčen) dne 26.11.1953 orgány MV pro podezření z protistátní
činnosti Ctibor N o v á k , nar. 25.10.1902 v Praze
české národnosti, šs. stát. přísl. býv. mjr. ČSA
posl. bytem Lipka č. 9., okr. Žamberk.

I po provedeném výslechu trvá podezření, že jmenovaný se dopustil

" účasti na vr ždách."

Prosím proto, aby ve smyslu § 101 trestního řádu byl ponechán ve vazbě a ve smyslu § 296,
odstavec 2 trestního řádu bylo povoleno vykonávat vazbu ve věznici podléhající MNB u velitelství státní
bezpečnosti v P r a z e .

velitel:

[Handwritten signature]

Povoluji na dobu _____, t. j. do dne _____

Připojené rozhodnutí doručte vyšetřovanci, případnou stížnost mně předložte.

Dne

3 0. XI 1953

Státní prokurátor:

[Handwritten signature]
5.12.1953

Dožádání státního prokurátora jsem provedl dne

Obviněný stížnost *ne* podal.

[Handwritten signature]
hodnost, jméno funkce.

Generální
~~XXXXXX~~ PROKURATURA
v Praze .

Dne 3 0. XI 1953

Č. j.: GPBv 910/53

Paně

Novák Otibor
t. č. ve vazbě
ministerstva ~~vnitřních věcí~~ vnitřních
~~veřejní bezpečnosti~~

v Praze.

V ě c: Rozhodnutí o vazbě.

Ježto jste podezřelý z protistátní trestné činnosti, ponechávám Vás podle § 101 trestního řádu ve vazbě z důvodů, uvedených v § 96, odstavec 1, 2 trestního řádu.

Podle § 296, odstavec 2, trestního řádu nařizují, aby se vazba vykonávala u Velitelství státní bezpečnosti.

není

Proti tomuto rozhodnutí ~~je přípustná stížnost~~ přípustna stížnost, ~~jež lze podat~~

Generální
~~XXXXXX~~ prokurátor:

[Handwritten signature]

Rozhodnutí ~~státního~~ ^{gen.} prokurátora beru na vědomí.
~~svědčí o tom~~

V Praze dne 16. XII. 1953

Podepsáno přede mnou:
[Handwritten signature]
_____ hodnost, jméno a funkce.

[Handwritten signature]

Ministerstvo vnitra
 Vyšetřovací správa.

13

Č. j. B/4 - V - 24620

v Praze dne 21.1.1954.

Státní prokuratuře
 oddělení

GPB - v 910 /53

v P r a z e .

V ě c: Návrh na zajištění majetku podle § 283 tr. ř.

Přílohy: Soupis majetku.

V trestní věci proti Ctiboru N o v á k o v i
 nar. dne 25. října 1902 v Praze
 povoláním major ČSA v.v. posl. bytem v Dolní Lipce č. 9
 okr. Žamberk, t. č. ve vazbě zdejšího velitelství navrhuji zajištění majetku
 podle § 283 tr. ř., protože i nadále trvá podezření z protislátní trestné činnosti uvedené v návrhu na
 zatčení a jest zde důvodná obava, že by výkon propadnutí jmění obviněného byl nějak zmařen nebo
 ztížen.

K návrhu současně připojuji soupis zajištěného majetku.

Velitel:

Mgr. Mgr. M. M. M.

Návrhu se vyhovuje.

Usnesení o zajištění majetku podle § 283 tr. ř. se zasilá v příloze dvojmo, jednak k doručení
 obviněnému a jednak na vědomí tamnějším velitelství.

v Praze dne 27.1.1954

Státní prokurátor:

M. M. M.

Ministerstvo vnitra
Správa vyšetřování.

Dne 7. dubna 1954.

Č. j.: B/4-V-24620

Názevníku správy vyšetřování
STATNÍ PROKURATURE

sdělení z d e .

v

Věc: Žádost o prodloužení výkonu vazby ve věznicí podléhající MNB u správy státní bezpečnosti
v Praze v případě Ctibora NOVÁKA, nar.
25.10.1902 v Praze, býv. major ČSA v.v., posled. bytem
Dolní Lipka č. 9, okr. Žamberk. Zatčen 26.11.1953.

Rozhodnutím Gen. prokurátora 30.11.1953 jste nařídili v případě
svým rozhodnutím ze dne Ctibora NOVÁKA, nar. 25.10.1902 aby jeho vazba byla vykonána
ve věznicí podléhající MNB, u správy státní bezpečnosti v Praze
do dne 26. února 1954.

Prosím, aby lhůta, kterou jste povolili, byla veshodě s § 296, odst. 2 tr. ř. prodloužena tak, aby
skončila dne 26. dubna 1954.

Žádost odůvodňuji takto: Vyšetřování případu skupiny teroristů, jejímž
byl jmenovaný členem, bylo již prakticky ukončeno. Uzavření celého
případu nebylo však dosud uskutečněno, proto, že je zaváděno
Generálním prokurátorem extradiční řízení na vydání společníků
členů skupiny, kteří uprchli do zahraničí na západ.

názevník

[Handwritten signature]

Povolují.

Státní prokurátor

Dne

[Handwritten signature]

Ministerstvo vnitra
Správa vyšetřování.

Dne 24. dubna 1954

Č.j.: B/4-V-24620

Náměstku ministra vnitra
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXXXX~~

v P r a z e

V ě c: Žádost o prodloužení výkonu vazby u MNB - Velitelství státní bezpečnosti v případě
Ctibora NOVÁKA, nar. 25.10.1902 v Praze, býv. major ČSA v.v., posl.
bytem Dolní Lipka 9, okr. Žamberk. Zatčen dne 26.11.1953.

Rozhodnutím náčelníka správy vyšetřování z 7.4.1954
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ jste nařídili v případě
Ctibora NOVÁKA, nar. 25.10.1902 aby jeho vazba byla vykonána
u zdejšího velitelství do dne 26. dubna 1954

Prosím, aby lhůta, kterou jste povolili, byla ve shodě s § 296, odst. 2 tr. ř. prodloužena tak, aby
skončila dne 26. května 1954

Žádost odůvodňuji takto: Vyšetřování případu skupiny teroristů, jejímž
byl jmenovaný členem, bylo již prakticky ukončeno a žaloba byla
podána ke schválení.

Schvaluji:
náměstek ministra vnitra
plk. Košťál *plk. Košťál*

Velitel:

Hyš. Mejst

Povoluji.

Státní prokurátor:

Dne

Ministerstvo vnitra
Správa vyšetřování.

Dne 20. května 1954.

Č. j.: B/4-V-24620

Náměstku ministra vnitra
STÁTNÍ PROKURATURE

oddělení

v P r a z e .

V ě c: Žádost o prodloužení výkonu vazby ve věznici podléhající MNB u správy státní bezpečnosti
v Praze v případě Ctibora NOVÁKA, nar. 25.10.
1902 v Praze, major ČSA v.v., posl. bytem Dolní Lipka č. 9,
okr. Žamberk. Zatčen, dne 26.11.1953.

Svým rozhodnutím ze dne 24.4.1954 jste nařídili v případě
Ctibora NOVÁKA, nar. 25.10.1902 aby jeho vazba byla vykonána

ve věznici podléhající MNB, u správy státní bezpečnosti v Praze

do dne 26. května 1954.

Prosim, aby lhůta, kterou jste povolili, byla ve shodě s § 296, odst. 2 tr. ř. prodloužena tak, aby
skončila dne 26. června 1954.

Žádost odůvodňuji takto: Vyšetřování případu skupiny teroristů, jejímž
byl jmenovaný členem, bylo již prakticky ukončeno a žaloba
byla podána ke schválení vyšším místům.

Schvaluji : *M. Kofroň*
náměstek ministra vnitra

náčelník

K. Hájek

Povolují.

Státní prokurátor:

Dne

Ministerstvo vnitra
správa vyšetřování.

Dne 17. června 1954.

C. j.: B/4-V-24620

Nám. ministra vnitra
STÁTNÍ PROKURATUŘE

oddělení

v P r a z e .

Věc: Žádost o prodloužení výkonu vazby u MNB - Velitelství státní bezpečnosti v případě
Ctibora NOVÁKA, nar. 25.10.1902 v Praze, býv. mjr. ČSA, posl.
bytem Dolní Lipka č.9., okr. Žamberk. Zatčen dne dne 26.11.1953.

Svým rozhodnutím ze dne 22.5.1954 jste nařídili v případě

Ctibora NOVÁKA, aby jeho vazba byla vykonána
u zdejšího velitelství do dne 26. června 1954.

Prosím, aby lhůta, kterou jste povolili, byla ve shodě s § 296, odst. 2 tr. ř. prodloužena tak, aby
skončila dne 31. srpna 1954.

Žádost odůvodňuji takto: Vyšetřování případu skupiny teroristů, jejímž
byl jmenovaný členem, bylo již prakticky skončeno a žaloba byla
podána ke schválení vyšším místům. Současně bylo zavedeno extra-
diční řízení o vydání vrahů brí. MAŠÍNŮ a PAUMERA, kteří uprchli
do záp.kapit. státu. Toto řízení není ještě ukončeno a proto
není možno skupinu teroristů předat k soudu.

Velitel:

J. L. Smetana

Povolují.

J. L. Smetana

Státní prokurátor:

Dne

Generální prokuratura
v Praze.

27.1.1954

V Praze dne

Č.: GPBv 910./53.

U S N E S E N Í .

Generální prokurátor zajišťuje podle § 283 odst. 1 tr.
ř. veškerý majetek obviněného Ctibora Nováka
nar. dne 25.10.1902 v Praze
bytem Dolní Lipka č.9. okres Žamberk

Současně zajišťuje přírůstek a výtěžky, které ze zajištěného majetku plynou, a majetek, kterého obviněný nabude po zajištění.

Pokud zajištění trvá, jsou neúčinná veškerá právní jednání obviněného, která se týkají zajištěného majetku, vyjímajíc jednání směřující k odvrácení bezprostředně hrozící škody.

Kdo má ve své moci věci, které náležejí do zajištěného majetku, je povinen, jakmile se o zajištění doví, oznámit to generálnímu prokurátoru, jinak odpovídá za škodu způsobenou opominutím oznámení.

O d ů v o d n ě n í .

Obviněný je podezřelý z trestného činu, za který lze podle zákona vysloviti trest propadnutí jmění. Poněvadž je důvodná obava, že bude výkon propadnutí jmění zmařen nebo ztížen, zajišťuje se majetek obviněného.

Za správnost vyřčení:

Hruban

Generální prokurátor :
vz. Dr. Hruban v.r.

~~Číslo jednací ...~~

ministerstvo národní bezpečnosti vnitřní
Praze.
v

Žádám o zabezpečení zajištěného majetku a podání zprávy o každém týkajícím se zabezpečení majetku.

Na vědomí k č.j.

Ctibor N O V Á K

D o k u m e n t č í s l o 1

Kriminálně technický posudek o zkoumání neznámého obsahu zatavené skleněné trubičky a fotografie této trubičky.

Skleněná zatavená trubička s neznámým obsahem byla zabavena při domovní prohlídce u Ctibora NOVÁKA.

Znalecký posudek byl získán na ministerstvu vnitra, HS-VB.

MV-HLAVNÍ SPRÁVA VEŘEJNÉ BEZPEČNOSTI

POŠTOVNÍ ÚŘAD PRAHA I - SCHRÁNKA 1111

Čj. VB- 45239/703-54

Dne 30. dubna 1954

Při odpovědi uveďte vždy toto číslo jednací.

Kriminálně technický posudek

ve věci zkoumání neznámého jedu zataveného ve skleněné trubičce.

Předmětem kriminálně-technického zkoumání jsou: neznámý obsah zatavené skleněné trubičky.

I.

N á l e z.

Po provedeném chemickém zkoumání obsahu ampule bylo zjištěno, že tato obsahuje Technický kyanid draselný/Kalium cyanatum/ v množství 0,3025g. Ampule je vyrobena z obyčejné skleněné trubky neodborným zatavením v plameni plynového kahanu. Množství látky v ampuli lze pokládati za smrtící dávku, jelikož toxická dávka uváděná v běžné lékařské literatuře se pohybuje mezi 0,1- 0,15g.

II.

Z Á V Ě R.

Obsah ampule smrtící dávka kyanidu draselného pro jednu osobu. Ampule domácí vyrobena a plněna, zřejmě za účelem přechevávání a snadného přenášení smrtelné dávky jedu.

Náčelník 7. odboru HSVB.

kpt. Bohuslav Němec v.r.

v.č. mjr. Rudolf Kouřil

Zatavená skleněná ampulka, která byla zabavena při domovní prohlídce u Ctibora NOVÁKA a která byla dána ke znaleckému zkoumání.

archiv
bezpečnostních
složek

archiv
bezpečnostních
složek

Potvrzuji:

[Handwritten signature]

Dne

12. 7. 54

ROZHODNUTÍ

o předložení věcných důkazů soudu.

v Praze dne 8. 7. 195 4

Po prozkoumání doličných věcí, získaných státní bezpečností, ve věci obviněného

VovákČižboračíslo jednací 24620 jsem zjistil, že doličné věci:

- 1.) kriminálně-technický posudek o zkoumání shledané kuličky s neznámým obsahem.

usvědčují jmenovaného z trestného činu dle žaloby.

a rozhodl jsem proto předložit je s trestním oznámením soudu.

Velitel oddělení:

[Handwritten signature]

hodnost, jméno.

Ministerstvo vnitra
Vyšetřovací správa.

Dne 8. prosince 1953.

Č.j. :

PROTOKOL O VÝPOVĚDI

s obviněným

NOVÁKEM Ctiborem, nar. 25. 10. 1902 v Praze, majorem ČSA v.v., české národnosti a čsl. státní příslušnosti, ženatým, manželka JANA, roz. HUDEČKOVÁ-MELCHEROVÁ, 1 dítě, reálka s maturitou, pravoslavného náboženství, syn + Leopolda a Emy, roz. SVOBODOVÉ, dělnice v Jeseníku - Lázně, údajně zachovalým, spolujednatel činného domu č. 1 ve Švermové ul. v Olomouci, posledně bytem v Dolní Lipce č. 9, okr. Zamberk, od r. 1945 do r. 1950 u KSC.

Zatčen 26. listopadu 1953.

Obviněný Ctibor NOVÁK byl poučen ve smyslu § 93 trestního řádu č. 87/50 zák. ČSR a vyzván k udání pravdy na položené otázky vypovídá :

Otázka : V r. 1951 jste byl spolu se svými synovci Ctíradem a Josefem MAŠÍNEM zatčen. Z jakých důvodů došlo k vašemu zatčení ?

Odpověď : Tehdy jsem byl podezírán z napomáhání Josefu a Ctíradu MAŠÍNOVI k ilegálnímu útoku za hranice ČSR do západních kapitalistických států. Ale po několika týdnech vyšetřovací vazby, byl jsem propuštěn na svobodu, když jsem přípravy jejich ilegálního odchodu za hranice ČSR popřel a že žádné strany mi moje účast na těchto přípravách nebyla prokázána.

Četl a schválil :

Otázka : Vyšetřováním bylo zjištěno, že jste se tehdy skutečně podílel na zločinné činnosti bratrů MAŠÍNU a jejich společníků. Přiznáváte to !

Odpověď : Nebudu to popírat. Přiznávám, že jsem se tehdy všemožně vykrucoval, rafinovaně při vyšetřování lhal, maskoval se pláštíkem loyálnosti k lidově demokratickému zřízení jen, abych zamezil odhalení pravdy. Ale nyní poznávám, že všechno je marné a proto chci po pravdě vypovídat vše, jak se tehdy odehrálo. Nic již nechci zatajovat, budu hovořit o všech zločinech, jichž jsem se spolu s bratry MAŠÍNOVÝMI a dalšími dopustil.

Otázka : Mluvte !

Odpověď : V r. 1951 žil jsem v Jeseníku, kde jsem vedl prodejnu tabáku. V té době pracoval v Jeseníku u Čsl. státních lesů jako řidič můj synovec Josef MAŠÍN, který mne asi v září 1951 v prodejně navštívil a řekl mi, abych se večer dostavil do bytu jeho známého Egona PLECHA, zaměstnance národního podniku "Arandar", kde budeme projednávat důležitou záležitost. I když mi Josef MAŠÍN ještě konkrétně neřekl o čem budeme jednat, tušil jsem z jeho i Ctirádova krajně nepřátelského zaměření vůči lidově demokratickému zřízení, které jsem znal z různých rozhovorů s nimi, že se nemůže o nic jiného jednat, než o přípravu illegálního útěku za hranice ČSR na západ.

Otázka : Dostavil jste se na tuto schůzku ?

Odpověď : Ano. Pozvání jsem přijal a do bytu Egona PLECHA se dostavil. Při rozhovoru za přítomnosti Egona PLECHA mi můj synovec Josef MAŠÍN otevřeně řekl, že se zabývají úmyslem uprchnout z Československa do západních kapitalistických států a že chtějí slyšet mé zkušenosti z častých illegálních přechodů hranic mnou prováděných v době před okupací ČSR. Současně mi Josef MAŠÍN řekl, že Egon PLECH je o přípravách illegálního útěku informován a že snad půjde s nimi, jako člověk perfektně ovládající němčinu a může jim být na cestě velmi prospěšný.

Při této illegální poradě jsem se hlavně s ohledem na PLECHA, kterého jsem neznal, nijak blíže nevyjádřil, ale slíbil jsem Josefu MAŠÍNOVI, že se zúčastním další illegální

Četl a schválil :

porady, která se bude ohledně těchto příprav ještě konat v Poděbradech s druhým synovcem Ctíradem MAŠÍNEM. Za tím účelem jsem se dohodl s nimi, že příštího dne odjedeme do Poděbrad. Já že pojedou druhou třídou na kterou jsem měl jako vojenský invalida poloviční slevu, a oni třetí třídou, aby to nebylo nápadné.

Otázka : Jaký byl pak průběh vaší druhé ilegální porady v Poděbradech ?

Odpověď : Po příjezdu do Poděbrad rychlíkem asi kolem 20. hodiny, odebral jsem se ihned do bytu MAŠÍNU a za mnou pak přišel Josef MAŠÍN a Egon PLECH. Po příchodu, překvapila mne ta skutečnost, že Ctírad MAŠÍN nebyl sám, ale že s ním byli další dvě jeho kamarádi, Zbyněk PAUMER a Milan JANATA, které jsem blíže neznal, ale viděl jsem je ve společnosti MAŠÍNU v dřívějších letech při různých příležitostech. Obá pak po mém vstupu jevíli určité známky překvapení a možno říci i strachu. Vzniklou situaci však vyřešil Ctírad MAŠÍN, který jim řekl, aby neměli žádných obav, že já budu mlčet. Po té mi hned Ctírad MAŠÍN, zřejmě v roli vůdce "podniku" otevřeně řekl, že mají v úmyslu všichni odejít ilegálně na západ a že své záměry uskuteční v několika dnech. Pak mne přímo jménem všech ostatních vyzval, abych je přes hranice vedl. Řekl jsem jim, že úlohu vůdce pro útěk nemohu přijat, protože chci zůstat v ČSR, ale že jsem ochoten jim říci své zkušenosti, abych je uchránil před případným "neštěstím". S mým prohlášením všichni souhlasili a požádali mne, abych jim předem vylíčil zkušenosti z mých ilegálních přechodů hranic, které jsem prováděl v době předokupační jako zpravodajský důstojník.

Otázka : Jaké stanovisko jste k návrhu na útěk za hranice bratrů MAŠÍNU a jejich společníků zaujal ?

Odpověď : Souhlasil jsem s nimi a proto jsem jim asi v 1 hodinu trvajícím líčení podrobně podával své zkušenosti a zvláště jsem zdůrazňoval dnešní zostřená opatření na hranicích ve srovnání s dobou předokupační a z toho plynoucí pro ně "nebezpečí". Avšak Josef se Ctíradem MAŠÍNEM a za souhlasu ostatních prohlásili, že s "nebezpečím" počítali a že jsou

Četl a schválil :

Handwritten signature

odhodláni jakémukoliv nebezpečí čelit způsobem, který se hned dozví. V rozhovoru pak pokračovali a sdělili mi svůj plán, provést ilegální přechod hranic svým přesunem z prostoru Poděbrady do prostoru hraničního pásma Sušice - Železná Ruda, kde má Ctirad MAŠÍN již terén prozkoumán. Svůj přesun, jak mi řekli, chtěli provést tím způsobem, že by nákladním autem dojeli co možná nejbliž k hranicím a dále pak by šli pěšky. Pokud jde o nákladní auto hovořili o tom, že ho vezme Josef MAŠÍN u Správy státních lesů v Jeseníku, kde byl zaměstnán a nepujde-li to, že ho opatří v Poděbradech od ČSAD.

Proti tomu jsem namítal, že je nesmyslem jezdit na hranice autem, když se tam daleko nenápadněji a pohodlněji mohou dostat normálním dopravním prostředkem t.j. železnicí a to až téměř do Železné Rudy. Toto jsem uváděl, zejména proto, že Ctirad s Josefem MAŠÍNEM v rozhovoru mi sdělovali, že hodlají do auta vzít silné plechy, kterých by použily jako kryty při případné střelbě se strany bezpečnostních orgánů. Když byl můj návrh, dopravu uskutečnit po železnici zamítnut, navrhoval jsem dále, že by bylo vhodnější uskutečnit ilegální útěk přes území NDR na jejíchž hranicích nejsou tak přísná bezpečnostní opatření, jako na hranicích čsl. bavorských. Ale i tento návrh byl mými synovci odmítnut s tím, že cesta přes východní Německo je příliš dlouhá a oni, že se nemusí bát, že je jich dosti a že si vzhledem ke svému počtu mohou vynutit přechod přes hranice třeba i násilím. Svoje tvrzení podkládali tím, že zmíněný prostor znají a že ví, kterou cestou mají jít, aby se vyhnuli možným překážkám se strany pohraničních orgánů. Ctirad MAŠÍN při tom poznamenal, že již dvakrát byl zadržen pohraniční stráží, když prováděl průzkum a že děkuje jen své výmluvnosti, že je tam na výletě, a že byl na základě tohoto vysvětlení propuštěn.

Když jsem dále namítal, že se do tohoto prostoru autem nedostanou, poněvadž musí mít t. zv. " Dálkové povolení " od příslušného dopravního referátu ONV a že toto lze získat jen na základě doporučení MNV, odpověděli mi, že cesta vlakem není pro ně dost bezpečná, protože ve vlaku blíže hraničního pásma jsou časté kontroly bezpečnostních orgánů a že by se cesta tolika lidí nedala kontrolujícím orgánům v tomto prostoru řádně oddůvodnit. Upozornili mě, že " Dálkové povolení " získají a že to

Četl a schválil :

viz 57 a m.

buďte starostí Ctíraďa MAŠÍNA a Egona PLECHA.

Dále měli na stole generální mapu prostoru západních Čech s vyznačeným územím mezi Domažlicemi a Železnou Rudou a dále na jih, a ukazovali mi theoretickou trasu jejich zamýšlené cesty. Také měli vojenské polní busoly německého původu a myslím, že i binokl. Kolem 22. hodiny byla porada přerušena a pokračovali jsme v ní příští den večer.

Otázka : Vypovídejte o tom podrobně !

Odpověď : Druhého dne jsme se všichni až na PLECHA, který přišel později, znovu sešli u MAŠÍNU. Hned po mém příchodu do kuchyně padl mi do očí velký cestovní kufr, který ležel na stole a vedle něho pistole ráže 6.35 mm, která byla mým majetkem a která mi byla později při zatčení zabavena orgány stb. Dále pak podle z kufru vyčnívajících konců pažeb automatů jsem viděl a poznal, že kufr obsahuje zbraně. Zároveň jsem viděl pažby tří pistolí značky "Zbrojovka" a "Parabelum". Celkově jsem odhadoval, že v kufru jsou 3 - 5 automatů a 3 - 6 pistolí se zásobníky a několik ručních granátů. Na stole byly pak položeny krabice s deštičkovým dělostřeleckým prachem a krabičky s náboji. Současně tam na stole ležely polní kompas, mapa, tužky a podobné věci.

Otázka : O čem jste jednali na této schůzce !

Odpověď : Prvně co jsem učinil bylo to, že jsem sivil pistolí ráže 6.35 mm a dal si jí do kapsy. Na vysvětlenou k této pistolí uvádím, že pocházela z doby mé služby u ČSA. Zanechal jsem jí v pokoji mých synovců, kde jsem bydlel. Pak jsme všichni znovu probírali možnosti illegálního útěku, jak tomu bylo předešlého dne. Domluvili jsme se na tom, že illegální útěk bude proveden za účasti obou mých synovců, JANATY, PAUMERA a PLECHA. Konkrétně bylo stanoveno, že illegální přechod se provede v prostoru Železná Ruda, že všichni účastníci budou vyzbrojeni zbraněmi a to automaty a PLECH, který mechanismus samopalu neovládal, bude vyzbrojen pistolí a že při případném zadržení na hranicích musí být za každou cenu použito zbraní. Zde příteto příležitosti musím připomenout, že v zájmu úspěšného illegálního přechodu hranic jsem znovu navrhoval, že by bylo daleko

Četl a schválil :

příhodnějším, aby všichni šli přes východní Německo a zbraně nebrali sebou a to především proto, že PLECH perfektně mluví německy jako rodilý Němec. Ctiraď a Josef MAŠÍN mi však rázně odpověděli, že již jsou odhodláni ke všemu, že vše je již řádně promyšleno, že mne tedy k účasti na útěku nenutí a že jenom žádají naprosté mlčení a bude-li ještě třeba i další rady.

Pak bylo prodiskutováno cestování lesem podle kompasu, při čemž jsem byl jimi požádán, jak se manipuluje s polními busolami.

Otázka : Poskytl jste požadované instrukce ?

Odpověď : Ano. Manipulaci s busolami a jejich podrobné vysvětlení jsem podal. Pak přišel Ctiraď MAŠÍN s návrhem na jiný způsob přechodu hranic a žádal mně, abych se k němu vyjádřil. Spočíval v tom, že na cestě k hraničnímu pásmu chtěli členové skupiny zastavit vozidlo bezpečnostních orgánů, jeho posádku " vyřídít ", aby se pak mohli zmocnit vozidla, dokladů i zbraní v zájmu bezpečného přiblížení se k hranicím. Ctiraď mi dále vysvětlil, že čin plánují tak, že by jeden příslušník skupiny na dohled asi 500 m měl hlídku a avisoval v příhodném terénu příjezd vozidla značky " B ". Potom by si jeden člen skupiny lehl na silnici a předstíral zranění. Když by vozidlo zastavilo, měli z úkrytu vyjít ostatní členové bandy a namířenyými automaty přinutit posádku, aby se vzdala a pak jí likvidovat a to buď fyzicky, anebo jí přivázat v lese ke stromům. Potom se oni sami měli převléci do uniforem SNB a tak pokračovat v jízdě k hranicím. K tomuto návrhu jsem přítomným vysvětloval, že tento způsob přechodu hranic neschvaluji v důsledku toho, že neznají bezpečnostní předpisy v hraničním pásmu, což by nekonec vedlo ke komplikacím. Proto zůstalo při původním ujednání, že ilegální útěk bude proveden vozidlem ČSAD a jeho šofer měl být v případě odporu krátkou cestou zneškodněn tím, že by byl spoután aneb přímo fyzicky likvidován.

Otázka : To ale není vše ! Co jste ještě na poradě prodiskutovali ?

Odpověď : Na poradě pak Josef MAŠÍN se zmiňoval ještě o

Četl a schválil :

[Handwritten signature]

tom, že mají připraveny špionážní zprávy pro západní výzvědné agentúry, u kterých se po přechodu hranic přihlásí. Současně ukazoval balík písemného materiálu, který jak jsem se sám přesvědčil tvořily kopie, týkající se kapacity různých podniků v Kolíně, počtu zaměstnanců, druhu a počtu výrobků a pod.. Prostě se jednalo o špionážní zprávy, které z hlediska zpravodajského měly cenu pro západní výzvědné agentúry. Z rozhovoru jsem poznal, že špionážní zprávy soustředil PAUMER.

V této souvislosti jsme hovořili o tom, že členové skupiny po úspěšném ilegálním překročení státních hranic a po předěšlém přihlášení se u americké zpravodajské služby, požádají příslušné americké orgány, aby jim po instrukci uložily provedení nepřátelských úkolů v Československu, kam se hodlali potom ilegálně vrátit^a v rámci daných úkolů proti lidově demokratickému zřízení provádět záškodnickou činnost. Potom mne informovali i o tom, že budou žádat příslušné americké představitele, aby bylo zařízeno, aby západní rozhlasové agentúry vysílaly po několik dní heslo " Autobus dobře dojel ", což mělo být pro mne vodítkem, že se dobře dostali na západ. Potom synovec Ctírad MAŠÍN prohlásil, že musí odejít. Bylo tak asi 21. hodin a jak jsem se později dověděl, odešel za nájemcem restaurace MAREČEKEM z Poděbrad, který měl jít za hranice s nimi. MAREČEK se v této době skrýval u jistého BEZUCHY, restaurátora v Cidlině u Poděbrad.

Otázka : Jaké další přípravy k úspěšnému provedení ilegálního útěku skupiny byly na této poradě probírány ?

Odpověď : Po odchodu Ctírada MAŠÍNA ostatní příslušníci skupiny začali vyndávat z kufru zbraně, čistit je a připravovat ke střelbě. Současně mluvili i o tom, kdo jak bude ozbrojen. Sám jsem odešel do vedlejšího pokoje, kde jsem si připravoval své osobní věci, neboť jsem chtěl kolem půl noci odejet vlakem domů do Jeseníku. Avšak kolem 23. hodiny, když jsme očekávali návrat Ctírada MAŠÍNA, zazvonil zvonek a když se Josef MAŠÍN podíval z okna kdo zvoní zjistil, že jsou to příslušníci SNB.

Otázka : Co jste v důsledku tohoto sdělení učinili ?

Odpověď : Když jsem seznal, v jakém nebezpečí se nacházíme, vyzval jsem PAUMERA, JANATU a PLECHA, aby odešli po schodišti

Četl a schválil :

do hořejšího poschodí domu, aneb do sklepa a kompromitující věci vzali všechny až na špionážní zprávy, které hodily do kamen, sebou. Potom jsem se s Josefem MAŠÍNEM domluvil, že pujdu sám otevřít. Když se tak stalo a orgáni stb. se mi představili, zavedl jsem je do kuchyně doufaje, že Josef MAŠÍN bude již také pryč. To se však nestalo a tak jsme byli s Josefem MAŠÍNEM zatčeni. Při zatčení mi byla odebrána pistole ráže 6.35 mm, k níž jsem orgánům podal vysvětlení, že se jedná o moji služební zbran.

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

Woj

*upr. puvnik
upr. puvnik*

archiv
bezpečnostních
složek

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 30. 12. 1953.

Otázka : Vypověděl jste, že na ilegální poradě vaší skupiny bylo dohodnuto, použít při přechodu státních hranic z ČSR do západního Německa zbraně. Řekněte pravdivě, jakým způsobem byly vaší skupinou zbraně získány !

Odpověď : K této otázce musím po pravdě říci, že když jsem byl asi po 4 týdnech vyšetřovací vazby propuštěn na svobodu - bylo to asi v polovině listopadu 1951 - vyhledal jsem v Poděbradech Egona PLECHA, abych ho jednak informoval o tom, že nic mi nebylo dokázáno a za druhé, abych se ho zeptal na zbraně a co s nimi potom udělali, když jsme byli zatčeni. PLECH mi pak sdělil, že o původu zbraní nic neví a že po opuštění kuchyně uprchli po chodbě na půdu domu, odkud se potom, když slyšeli odchod příslušníků SNB, vzdálili.

V důsledku tohoto sdělení obrátil jsem se ještě tentýž den na další členy skupiny a to JANATU a PAUMERA. Nezastihl jsem je však v Poděbradech a proto jsem odejel domů do Jeseníku. Tam mne druhého dne navštívil PAUMER s Václavem ŠVEDOU, kterého jsem do té doby neznal, ale z rozhovoru jsem se dověděl, že je o všem informován. V rozhovoru jsem jim sdělil, aby byli bez obav, že nic není prozrazeno. V souvislosti s tím jsme uvažovali o tom, co bude s Josefem a Ctiradem MAŠÍNEM. Shodli jsme se na tom, že musíme vyčkat, jak se celá věc bude dále vyvíjet. Potom jsem se PAUMERA ptal, aby mi řekl vše, co ví o původu zbraní i jejich úkrytu. Nic bližšího mi ale nesdělil, nýbrž řekl jenom, že si zbraně opatřili loupeží a že bližší podrobnosti nabytí zbraní mi mohou říci jen Josef anebo Ctirad MAŠÍN. Za krátkou dobu, ještě v listopadu 1951 byl Josef MAŠÍN propuštěn a nastoupil opět místo u Správy státních lesů v Jeseníku. Obrátil jsem se proto na něj přímo, aby mi vysvětlil původ zbraní na což mi řekl, že zbraně získali členové skupiny teroristickým přepadem stanice SNB v Čelakovících.

Otázka : Řekněte konkrétně, co vám Josef MAŠÍN v této souvislosti sdělil !

Odpověď : Josef MAŠÍN, který mně krátce po svém propuštění z vazby navštívil v Jeseníku, mi přímo v rozhovoru řekl, že zbraně

Četl a schválil :

si opatřili přepadem stanice SNB. Poznamenal v této souvislosti, že první teroristický přepad stanice SNB provedli začátkem září 1951 v Chlumci, ale nepodařilo se jim získat zbraně, protože byli vyrušeni. V souvislosti s tím mi vyprávěl, že na akci jeli taxíkem z Prahy. Jeho řidiče uvázali v lese ke stromu a autem jeli až do Chlumce. Když byli vyrušeni stříleli na příslušníka SNB. Na zpáteční cestě, když ujížděli ku Praze, byl prý taxikář na silnici a mával na ně rukama, aby zastavili. To neučinili a v Praze potom auto zanechali někde stát. Tohoto teroristického přepadu se aktivně zúčastnili bratři Ctiraď a Josef MAŠÍN a Milan PAUMER.

Začátkem r. 1952, když mne Josef MAŠÍN společně navštívil s PAUMEREM v Karlových Varech, kde jsem byl zaměstnán ve vojenské ozdravovně " Moskva " jako vrátný, jsem se od nich v rozhovoru dověděl, že také provedli teroristický přepad stanice SNB v Čelakovicích. Toto přepadení provedli Ctiraď MAŠÍN, Milan PAUMER a Zdeněk JANATA. Ani zde mi Josef MAŠÍN nějaké bližší podrobnosti nesdělil s poukazem na to, že se této akce nezúčastnil a proto, že ji tak dobře nezná. Informoval mne jenom v tom smyslu, že akce byla úspěšná, neboť se jim podařilo získat zbraně a že bližší podrobnosti mi řekne Ctiraď až se vrátí z vězení, protože on nechce bez jeho souhlasu o věci hovořit.

Otázka : O čem vás potom Ctiraď MAŠÍN po svém propuštění informoval v souvislosti s těmito teroristickými přepady stanic SNB ?

Odpověď : Ctiraď MAŠÍN mi v létě 1953 podrobně vylíčil loupežné přepady stanic SNB v Chlumci a v Čelakovicích. Dobře se pamatuji, že mi řekl, že Josef se přepadu stanice SNB v Chlumci unáhlil a střílel na příslušníka SNB, který se jim postavil na odpor a v důsledku toho, že museli uprchnout, aniž by se jim podařilo získat zbraně. Potvrdil mi také to, že řidiče taxi ohrožením pistolí uvázali v lese ke stromu a chloroformovali, ale ten, si sám nějak pomohl, protože když jeli nazpět, tak na ně na silnici mával, aby zastavili.

Pokud jde o teroristické přepadení stanice SNB v Čelakovicích řekl mi Ctiraď MAŠÍN, že při této akci vylákali z Prahy sanitní vozidlo, jehož posádku donutili pistolemi k vystoupení z vozu a potom je svázali a chloroformovali a uvázali v lese ke stromu poblíže Prahy. Mluvil i o tom, že posádku vozu tvořili dvě muži,

Četl a schválil : *W. V. V. V.*

kteří po chloroformování zpívali, a proto se museli oni vrátit a dát jim větší dávku chloroformu, aby byli ticho.

Ctirad mi také vysvětloval, k svázání posádky sanitního vozidla i příslušníka SNB použili padákové šňůry z padákového závěsu, který měli doma v bytě a pocházel ještě z doby okupace ČSR. Pamatují se, že Ctirad a také i Josef říkali, že v době vyšetřování měli veliké obavy, že padákové šňůry, které měly v bytě v Poděbradech ještě i po činu v Čelakovicích budou nalezeny a podle těchto, že by mohli být usvědčeni. Potom s radostí konstatovali, že v průběhu vyšetřování nebyli takto usvědčeni.

Já jsem je potom varoval, aby byli ostražití, že to nemusí být ještě vše, že mohou být odhaleni ještě podle otisků prstů, které při akcích jistě zanechali. Ctirad MAŠÍN mi odpověděl, že chtěli při akcích použít rukavic, ale že v rychlosti na ně zapoměli. V zájmu úplného utajení těchto teroristických přepadů jsem Ctiradovi MAŠÍNOVI navrhoval, aby padákové hedvábní a šňůry, které ještě doma mají, zničili. Zda tak učinili - nevím.

Otázka : Pokračujte ve své výpovědi, jakou další zločinnou činnost jste prováděli po propuštění z vězení.

Odpověď : Jak jsem již přiznal, ihned po svém propuštění jsem navštívil Egona PLECHA. Od tohoto jsem se dále dověděl, že se PAUMEROVI, JANATOVI a jemu podařilo ukrýt zbraně na bezpečném místě. Toto mi PLECH neřekl a z jeho rozhovoru jsem nabyl dojmu, že to ani sám neví.

Během několika dnů jsem také mluvil se svojí sestrou Zdenkou MAŠÍNOVOU v Poděbradech, které jsem řekl, aby neměla obavy o své syny Ctirada a Josefa MAŠÍNA, že vše je v pořádku, že v celém případě Josefa a Ctirada MAŠÍNA je jenom útěk za hranice, kdezto o jejich další činnosti o které nepochybují, že byla od nich informována, se nic neví. Dále jsem jí řekl i to, že mi Ctirad řekl v autobuse, když jsme byli eskortováni z Poděbrad do Prahy, že v případě kdyby něco prasklo, že to vezme na sebe. Přes noc jsem zůstal u své sestry a druhého dne jsem odejel ke z Zbyňku ROUŠAROVÍ do Chomutova, který s ní udržoval známost.

Otázka : Proč jste se obracel na ROUŠARA ?

Odpověď : Bylo to zejména proto, že ROUŠAR patřil do naší skupiny, jak jsem se to od Josefa MAŠÍNA dověděl. Josef MAŠÍN mi

Četl a schválil :

W. W.

přímo řekl, že ROUŠAR dělá s námi. Sám jsem také při různých příležitostech, když jsem byl u své sestry v Poděbradech viděl, jak ROUŠAR, který tam byl také přítomen, vychvaloval Josefovi a Ctiradovi západní způsob života a tak je ideologicky ovlivňoval s poukazováním na to, jaké možnosti mají státní úředníci imperia-
listických mocností v Africe, kde dříve ROUŠAR působil ve funkci čsl. konsula. Přímo je nabádal k tomu, jaké možnosti by měli, kdyby se usadili na západě aneb přímo v Belgickém Kongu, kde dříve působil. Z těchto důvodů jsem za ním jel, abych ho informoval o situaci, do které jsme se v důsledku našeho zatčení dostali.

Po příjezdu jsem ho na jeho žádost informoval, že vyšetřující orgány se mne na něho nedotazovali. U ROUŠARA jsem také přenocoval a myslím, že jsem mu také podrobně vylíčil situaci, která se udála v bytě MAŠÍNU před naším zatčením. V souvislosti se Ctiradem MAŠÍNEM hovořil ROUŠAR s obavami a to proto, že jestli to všechno praskne, že v tom budeme až po krk. To jsem mu vymluvil s tím, že kdyby něco prasklo, že to vezme Ctirad MAŠÍN sám na sebe.

Druhého dne ráno, odejel jsem do Karlových Varů, kde jsem projednával nastoupení místa vrátného ve vojenské zotavovně " Moskva " a 1. března 1952 jsem toto místo nastoupil. Místo jsem si sjednal proto, že jsem očekával Ctiradovo odsouzení a po odsouzení jeho umístění v Jáchymovském objektu. Chtěl jsem mu být nablízku a učinit pro něho vše, co bude v mých silách. Můj předpoklad se splnil a Ctirad MAŠÍN byl v r. 1952 odsouzen jen k 2 a půl roku vězení a trest si odpykával potom v Jáchymově. O této skutečnosti jsem byl informován Josefem MAŠÍNEM, který za mnou přijel do Karlových Varů asi v květnu 1952.

Otázka : Proč za vámi přijel Josef MAŠÍN do Karlových Varů ?

Odpověď : Josef MAŠÍN mi řekl, že v zájmu pomoci Ctiradovi na svobodu se rozhodl, odejít ilegálně z Československa na západ sám, aby se tam přímo spojil s americkou zpravodajskou službou a s její pomocí pak provedl násilné osvobození Ctirada MAŠÍNA z Jáchymovského objektu, anebo aspoň podle instrukcí americké rozvědky a ve spolupráci s ní připravit lepší podmínky pro další

Četl a schválil :

Wojtyła

činnost skupiny po propuštění Ctirada MAŠÍNA. Na to jsem mu odpověděl, že se musíme poradit s dalším členem skupiny a blízkým příbuzným Václavem ŠVEDOU, který měl také sám osobní zájem na vysvobození Ctirada MAŠÍNA. To jsem věděl již z rozhovoru, který jsem s ním měl ještě v Jeseníku, když tam přijel s Milanem PAUMEREM, hned po mém propuštění z vazby. S Josefem MAŠÍNEM jsem se dohodl, že mne znovu navštíví v Karlových Varech společně se ŠVEDOU a pak, že učiníme rozhodnutí, jak budeme dál pokračovat.

Otázka : Kdy vás pak Josef MAŠÍN s Václavem ŠVEDOU navštívili ?

Odpověď : Asi v červnu 1952 přijel za mnou Josef MAŠÍN s Václavem ŠVEDOU do Karlových Varů. Jednání jsme většinou vedli v zahradě před vojenskou ozdravovnou. Tam znovu Josef MAŠÍN trval na svém stanovisku přímo sám vejít ve styk s americkou rozvědkou. Vymlouval jsem mu to s poukazem, že jeho záměry jsou v přítomné době nanejvýš nevhodné, neboť v době, kdy Ctirad je v trestu může svým ilegálním útekem za hranice ČSR na západ ohrozit případné předčasné propuštění Ctirada, nehledě na to, že by do budoucna velmi ztížil jakoukoliv další činnost. Mé stanovisko zastával i Václav ŠVEDA, ale Josef MAŠÍN zdůrazňoval, že jeho a ostatní členy skupiny mrzí jakákoliv nečinnost a že je třeba i bez Ctirada nějaké akce dělat.

Nakonec jsme se shodli na tom, že bude nejlépe, aby členové naší skupiny a to konkrétně Josef MAŠÍN, Václav ŠVEDA a Zbyněk JANATA získali jakoukoliv práci v Jáchymovském objektu, aby se dostali do blízkosti Ctirada MAŠÍNA a tak zorganizovali jeho útek. Václav ŠVEDA přednesl plán, umožnit útek Ctirada MAŠÍNA tím způsobem, že on jako zaměstnanec Jáchymovských dolů se nějakým způsobem dostane na šachtu, kde pracuje Ctirad. Zde při ukončení společné směny předá Ctiradovi známku k vstupu do dolu, na základě níž se Ctirad MAŠÍN dostane po ukončení směny v jeho obleku ze šachty jako svobodný člověk. On sám potom ze šachty bude moci snáze uprchnout, protože bude lépe obeznámen s poměry než Ctirad.

Četl a schválil :

W. V. V. V.

Pak mne požádali, abych jim nějak zařídil, aby byli přijmuti jako dělníci do Jáchymovského objektu a dále abych zjistil, na které šachtě Ctiraď MAŠÍN pracuje. To jsem jim také přislíbil. Smluvili jsme si další poradu v Karlových Varech, kde jim už sdělím výsledek mého jednání v celé věci. Současně jsem je vyzval, aby s obsahem našeho jednání seznámili dalšího člena skupiny Zbyňka JANATU a obstarali si příslušné povolení pracovního úřadu svého okresu o možnosti nastoupení práce v jiném okrese.

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

*upr. Burdakov
zps. p. cernik*

archiv
bezpečnostních
složek

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 31. 12. 1953.

Otázka : Vypovídejte, o čem jste dále na schůzce jednali !

Odpověď : Pamatuji se, že Josef MAŠÍN v přítomnosti PAUMERA zdůrazňoval, že je nutno pro skupinu opatřit za každou cenu finanční prostředky, jimiž budou financovány výlohy, které členové skupiny mají v souvislosti s častými jízdami i za mnou a dále pak, že z těchto prostředků, kterých bude získáno i cestou násilnou, bude financována jeho ilegální cesta za hranice ČSR na západ. Uvedl, že v tomto případě nesmíme se báti svědomí, poněvadž se jedná o část boje proti státnímu zřízení v Československu. Hned také navrhoval vyloupení poštovního vagonu. Vysvětloval jsem mu, že by to byl těžký a zvláště nebezpečný problém, neboť vagon je pevně uzamčen a má i ozbrojený doprovod.

Josef MAŠÍN mi na to odpověděl, že tato překážka je pro skupinu " maličkostí ", protože uzamčené dveře se dají rozbít ručním granátem, kterých mají dosti a posádka se dá postřílet, když se dobrovolně nepodřídí tomu, co jí bude řečeno. Nakonec jsme se na této akci nedohodli.

Josef MAŠÍN mi potom řekl, že uvažuje také o tom, že s Egonem PLECHEM odejde do západního Německa, což jsem sám schvaloval. Když jsme o této záležitosti blíže hovořili, navrhl Josef MAŠÍN, že se ilegální útěk může uskutečnit pomocí letadla. Hned začal rozvíjet v tomto směru svůj zločinný plán s tím, že skupina by mohla provést odcizení letounu na Ruzyňském letišti přepadem a benzin, že by se získal krádeží, anebo přímo na letišti. PAUMER však Josefu MAŠÍNOVI tento návrh rozmlouval s tím, že to by bylo moc riskantní a že bude lepší, když se provede odcizení letadla přepadem na letišti v Kolíně, kde poměry zná a kde má možnost všechno připravit. U tohto návrhu jsme pak zůstali.

Hovořili jsme a to hlavně Josef MAŠÍN, že stráž na letišti by byla donucena pistolemi vzdát se. Potom, že by nebyl problém jí svázat a chloroformovat. PAUMER zdůrazňoval, že získat letadlo taktéž nebude problémem. Největší potíž vyvstala získáním spolehlivého pilota pro tuto akci.

Četl a schválil :

Při této příležitosti hovořili Josef MAŠÍN a PAUMER také o tom, že chtějí provést destrukční akci v kolínské refinérii nafty. Destrukce měly být provedena pomocí náloží, aby mohly být zapáleny naftové cisterny kol uvedeného závodu. Výbuch měl nastat elektrickým zapálením třaskavých náloží a celá akce, jak sami mi řekli, měla mít za úkol hmotné poškození průmyslového a dopravního potenciálu země a i morální účinek na obyvatelstvo. Z rozhovorů jsem seznal, že PAUMER již provedl za tím účelem průzkum v tomto objektu. Tím byl náš rozhovor ukončen a trval s přerušením celkem asi 2 hodiny. Před odchodem jsem jim řekl, aby v nejbližší době, jak budou moci, opět za mnou přijeli s Václavem ŠVEDOU, abychom mohli učinit konečné rozhodnutí, co máme dál dělat, abychom Ctiradovi umožnili útěk.

Otázka : Byly pak uskutečněny tyto zločinné akce !

Odpověď : Né. Později jsem se od Josefa dověděl, že pilota našli, ale že je problémem to, že letadlo je příliš malé a že by se tam všichni nevešli, což potom vedlo k tomu, že útěk tímto způsobem neuskutečnili. Stejně tak nebyla uskutečněna i destrukční akce v kolínské rafinérii nafty.

Otázka : Jaké kroky jste v důsledku vaší zločinné dohody učinil, aby byl uskutečněn útěk odsouzeného Ctirada MAŠÍNA z Jáchymovského objektu ?

Odpověď : Obrátil jsem se na vrátného ve vojenské ozdravně " Moskva " jehož jméno jsem již zapoměl a o němž jsem věděl, že před tím pracoval v Jáchymovském objektu i že odtud odešel ze zdravotních důvodů a žádal jsem ho, aby mi vysvětlil jakým způsobem se přijímají dělníci na práci do Jáchymova. K jakému účelu to chci jsem mu nevysvětlil. Řekl mi, že se musím obrátit na náborové středisko Jáchymovských dolů v Ostrově, kde dostanu bližší informace. Další kroky v tomto směru jsem nepodnikal, nýbrž vyčkával jsem příjezd Josefa MAŠÍNA s Václavem ŠVEDOU.

Otázka : Kdy vás Josef MAŠÍN s Václavem ŠVEDOU navštívili a o čem jste jednali ?

Četl a schválil :

Odpověď : Na počátku léta 1952 navštívil mne Josef MAŠÍN se ŠVEDOU v Karlových Varech a zdrželi se tam tři dni. Znovu jsme projednávali ilegální odchod Josefa MAŠÍNA na západ ve společnosti Egona PLECHA a opatření finančních prostředků pro skupinu. Josef MAŠÍN zdůrazňoval, že finanční prostředky musí být veliké, aby stačily na zakoupení vozidel pro nutné cesty i výlohy spojené s přípravou ilegálního odchodu na západ. Václav ŠVEDA při této příležitosti navrhl, že bude v tomto případě nejlepší, když skupina provede loupežné přepadení pošty v Úvalech, kde byl o poměrech dokonale informován. Říkal, že poštovní auto zajíždí do dvora couvajíc a zůstává stát při otevřených vratech. Podotkl, že bude nejlepší, když se do dvora otevřenými vraty vnikne a pak se ukradnou poštovní pytle, kde jsou peněžní zásilky a tak, že skupina získá dosti finančních prostředků pro provádění nepřátelských akcí proti státnímu zřízení v ČSR.

V souvislosti s tím jsem byl také dotazován na podrobnosti dopravy pošty v Jeseníku a to konkrétně, jak je pošta dopravována, kolik je při tom zaměstnanců, kdy poštovní vozy přijíždějí, kde vlak s poštovními vagony zastavuje a na další podrobnosti, aby se mohlo přepadení a opatření finančních prostředků eventuálně získat i zde, když by k tomu měla skupina podmínky, anebo přímým přepadením vlakové pošty na trati Olomouc - Jeseník. Projednávání záležitosti opatřování finančních prostředků pro skupinu bylo na této naší poradě ukončeno tím, že se musí uvažovat ještě o jiných možnostech, neboť uloupená částka musí býti velmi značná.

Výsledkem této naší porady, konané mezi mnou, Josefem MAŠÍNEM a Václavem ŠVEDOU bylo, že jsme si ujednali opětovnou schůzku v Poděbradech a to v bytě MAŠÍNU, kde se všichni sejdeme, aneb přizveme ještě další členy skupiny k jednání. S tímto jsme se také rozešli, když jsem ještě před tím ŠVEDOVI a MAŠÍNOVI sdělil, že získání zaměstnání v Jáchymovském objektu je závislé na náborové kanceláři těchto dolů v Ostrově.

Otázka : Pokračujte ve své výpovědi o další zločinné činnosti vaší teroristické skupiny !

Odpověď : Ještě před uskutečněním sjednané ilegální porady naší skupiny v Poděbradech, jsme vedli několik dalších

jednání ve věci útěku Ctirada MAŠÍNA z vězení i provádění dalších záškodnických akcí. Pamatuji si, že asi v létě 1952 přijel za mnou do Karlových Varů Václav ŠVEDA. Společně s ním jsme navštívili náborové středisko Jáchymovských dolů, aby ŠVEDA se mohl nějak do objektu dostat. Tam však nám bylo řečeno, že toho času mohou přijmout jen administrativní síly, anebo odborníky, jako na příklad truhláře, tesaře případně elektrikáře.

Na základě tohoto sdělení jsme se shodli na tom, že ŠVEDA požádá Elektromontážní závody v Karlových Varech, aby tam byl přijmut do zaměstnání, protože sám měl nějaké vědomosti o práci elektromontážní a potom, že by se mohl hlásit jako elektromontér v Jáchymově a tak se dostat ke Ctiradovi. Za tím účelem jsem vešel ve spojení s Rudolfem HLAVÁČEM, vedoucím montážních prací Elektromontážních závodů v Karlových Varech, který v té době řídil práce elektromontážní ve vojenské ozdravovně " Moskva " a odtud jsem ho také znal. ŠVEDU jsem s HLAVÁČEM seznámil a on nám slíbil, že by bylo možné, aby u něj ŠVEDA i Josef MAŠÍN pracovali jako pomocní dělníci. Připomínám však, že v tomto případě HLAVÁČ nic nevěděl o našich nepřátelských záměrech a v jednání s ním jsme vystupovali, jako by šlo o normální zajištění práce. Já jsem ho pak požádal, aby dal potvrzení pro ŠVEDU a Josefa MAŠÍNA, že budou u Elektromontážních závodů v Karlových Varech přijati do práce. HLAVÁČ mi později potvrzení dal a já jsem ho odeslal poštou jenom ŠVEDOVI, protože Josef MAŠÍN mezitím svůj úmysl změnil a neměl o toto místo zájem, protože byl definitivně rozhodnut odejít ilegálně na západ.

Téhož dne, když jsem se ŠVEDOU a HLAVÁČEM jednali, přijel za námi do Karlových Varů i Josef MAŠÍN, aby se ŠVEDOU a mnou definitivně projednal přípravy teroristické akce naší skupiny.

Otázka : O jaké teroristické akci vaší skupiny jste jednali ?

Odpověď : V době, co ŠVEDA projednával s HLAVÁČEM vydání potvrzení, Josef MAŠÍN mě informoval, že skupina připravuje teroristickou akci, která učiní rozruch v nejvyšších vládních kruzích. V této souvislosti mluvil o tom, že organizují

Četl a schválil :

Máj

únos ministra národní obrany armádního generála Dr. Alexeje ČEPIČKY, který plánují tím způsobem, že využijí zájezdu ministra národní obrany armádního generála Dr. Alexeje ČEPIČKY do Karlových Varů do zotavovny " Moskva ", v níž jsem byl zaměstnán.

Otázka : Hovořte o tom konkrétně !

Odpověď : Josef MAŠÍN říkal, že únos bude proveden tak, že vůz ministra národní obrany Dr. Alexeje ČEPIČKY bude v lese před Karlovými Vary přepaden členy skupiny, doprovod v případě odporu fyzicky likvidován nebo spoután v lese a uspán chloroformem. Potom členové skupiny unesou armádního generála Dr. Alexeje ČEPIČKU do západního Německa tím způsobem, že ho spoutají a pak budou chloroformovat. Při cestě přes hranice ČSR na západ, že bude použito jeho vozidla, které bude řídit člen skupiny a v případě odporu na hranicích republiky se strany bezpečnostních orgánů, že bude rovněž použito zbraní, aby se cesta za každou cenu vynutila. V souvislosti s tímto gangsterským plánem přepadu ministra národní obrany republiky Československé, požadoval na mně Josef MAŠÍN, abych i já byl skupině nápomocen.

Otázka : Jak ?

Odpověď : Josef MAŠÍN na této naší poradě uvedl, že jediným problémem, který jim činí obtíže je to, že nevědí, kdy ministr národní obrany armádní generál ČEPIČKA přijede do Karlových Varů do vojenské ozdravovny " Moskva ". Proto bude mým úkolem, abych jim dal vědět, kdy přijede, neboť jako vrátný v ozdravovně mohu se to dovědět. Když jsem mu na to odpověděl, že příjezd ministra národní obrany generála Alexeje ČEPIČKY do zotavovny je tajný a že to neví ani její velitel byl Josef MAŠÍN velmi zklamán.

Po uvážení řekl, že ve vojenské zotavovně jsou jistě i jiní význační činitele armády a že by bylo dobré provést proto v ozdravovně atentát, kterým by byly způsobeny značné materiální škody, nehledě na škody politické i životy těchto vojenských činitelů. Tuto zločinnou akci jsem mu rozmlouval s poukazem na to, že je v zotavovně ostraha a že to je velmi riskantní protože bychom

Čet¹ a schválil :

Woj

mohli být v budově dopadení, takže nakonec od ní také upustili.

Pak jsme hovořili opět o jeho záměrech uskutečnit ilegální útěk za hranice na západ a vejít ve spojení s americkou rozvědkou. I když jsem s tímto útekem souhlasil, poukazoval jsem na nebezpečnou situaci, kterou by tím vyvolal pro provádění naší další činnosti i pro případné předčasné propuštění Ctirada MAŠINA z vězení. Když jsme se ani tentokrát konkrétně nedohodli na žádné akci, smluvili jsme si, že se ještě sejdeme a to já, Josef MAŠÍN a Václav ŠVEDA v kavárně u " Sv. Havla " v Praze. Toto místo navrhl Josef MAŠÍN s tím, že tam již definitivně projednáme způsob provedení jeho ilegálního útěku, který chtěl za každou cenu uskutečnit. Avšak ještě před touto schůzkou u " Sv. Havla " a stanoveným termínem porady celé skupiny v Poděbradech jsem se dověděl, že skupina již provedla loupežnou akci na získání finančních prostředků pro další zločinnou činnost proti československému státu.

Otázka : Kdy a jakým způsobem jste se dověděl o tomto loupežném přepečení, provedeném vaší skupinou ?

Odpověď : Asi na počátku podzimu 1952 přijel za mnou do Karlových Varů vlakem Josef MAŠÍN. Vypravoval mi, že akci získání finančních prostředků pro skupinu již provedli. Na moje dotazy jsem se pak od něho dověděl, že společně s Václavem ŠVEDOU provedli na silnici mezi Čáslavi a Třemošnicí u obce Žlebu loupežný přepeč vozidla jednoho národního podniku ve kterém jel bezpečnostní referant, jedna žena a ještě nějací funkcionáři strany a že se jim podařilo uloupit asi tři čtvrti milionu korun.

V souvislosti s tím Josef MAŠÍN říkal, že tento přepeč chtěli již několikrát provést ještě s JANATOU, ale nikdy se jim to nepodařilo i když v tomto prostoru očekávali příjezd vozidla tohoto podniku, na který dostali typ od JANATY. Na moji otázku, jakým způsobem a formou uskutečnili toto loupežné přepečení mi Josef MAŠÍN vysvětloval, že příjezd vozidla očekávali ve stejnokroji milice a když zastavili vozidlo, že odvedli posádku do lesa při čemž ji po cestě ohrožovali pistolemi. Později mi pak ŠVEDA řekl, že Josef MAŠÍN při tomto přepeču jednoho muže, který se chtěl bránit, zastřelil.

Četl a schválil :

Josef MAŠÍN dále hovořil, že s autem potom odejeli směrem na Přelouč, kde náhodně zastavil právě rychlík, do kterého nasedli, při čemž uloupené vozidlo národního podniku zanechali opuštěno na ulici. Když jsem dal najevo obavy, zda na místě činu nezanechali nějaké stopy, které by vedly k jejich vypátrání a usvědčení, Josef MAŠÍN mi odpověděl, že vše je v pořádku a že se nic nemůže stát.

Otázka : Proč za vámi přijel Josef MAŠÍN ?

Odpověď : Josef MAŠÍN se mi dále svěřil, že za uloupené peníze si zakoupili pro skupinu motocykl " JAWA 500 ". Říkal, že přijel za mnou, abych nechal přepsat motocykl na svoje jméno, aby se oni nestali tak drahým motocyklem nápadní. S tímto jeho návrhem jsem souhlasil a Josef MAŠÍN odešel věc zařídit na ONV v Karlových Varech, kde nechal vystavit na moje jméno jízdní průkaz motorového vozidla.

Při té příležitosti mi Josef MAŠÍN řekl, že motocykl pro skupinu zakoupil v Kolíně za uloupené peníze Zbyněk ROUŠAR. Když jsem v souvislosti se zakoupením tohoto motocyklu Josefu MAŠÍNOVI řekl, že se nemusela kupovat " JAWA 500 ", která stojí mnoho peněz, tak mi odpověděl, že skupina potřebuje motocykl velmi rychlý, který tak honem nikdo nedohoní, protože se budou ještě provádět nejrůznější teroristické akce, a že se k těmto účelům budou musit zakoupit ještě další vozidla.

To se také pak stalo a pokud vím, měla naše skupina celkem 4 motocykly. Vím, že to byla zmíněná " JAWA 500 ", " OGAR 350 ", který později JANATA prodal jistému restauratérovi v Třemošnici u něhož bydlel, i motocykl značky " ARIEL ", který byl ukrytý u PLECHA a ještě jeden, staršího typu, který je ukrytý v nějaké garáži nebo dílně v Poděbradech.

Můj rozhovor s Josefem MAŠÍNEM, který se konal v hale vojenské ošedlavny " Moskva " trval asi 1 hodinu, načež Josef MAŠÍN odejel do Poděbrad. Setkal jsem se s ním až na schůzce v kavárně u " Sv. Havla " v Praze, asi koncem října nebo začátkem listopadu 1952.

Otázka : Kdo se této ilegální schůzky mimo vás a Josefa MAŠÍNA zúčastnil a jaký byl její průběh ?

Odpověď : Ilegální porady naší skupiny, která se

Četl a schválil : *Woj*

konala asi koncem října nebo začátkem listopadu 1952 v kavárně u " Sv. Havla " v Praze, se mimo mne zúčastnil Josef MAŠÍN a Václav ŠVEDA. Z počátku jsme znovu projednávali osvobození Ctirada MAŠÍNA, jak tomu již dříve bylo, avšak s tím rozdílem, že jsme již věděli na které šachtě Ctirad MAŠÍN pracuje. Toto se dověděl Josef MAŠÍN od syna restaurátora MAREČKA, který se z Jáchymova vrátil, kde se Ctiradem pracoval a kde si také odpykával trest za protistátní činnost, za kterou byl odsouzen. S konečnou platností bylo mezi námi stanoveno, že se již žádné akce na osvobození Ctirada MAŠÍNA nebude podnikat, poněvadž jsme se dohodli na tom, že se stejně v nejbližší době vrátí, v důsledku svého krátkého trestu tak, jako syn MAREČKA.

Ve věci zaměstnání ŠVEDY v Jáchymově bylo rozhodnuto, že přesto, že se měl Ctirad MAŠÍN v nejbližší době vrátit se pokusí ŠVEDA dostat do Jáchymova, aby mu umožnil všemožnou pomoc a docílil, aby něco nepromyšleného neudělal.

Illegální útěk Josefa MAŠÍNA na západ, který měl být proveden ve společnosti Egona PLECHA v některém místě již vyhlédnutém v prostoru severních Čech, byl na této schůzce také schválen. Tím byl i tento úsek naší činnosti uzavřen. Josef MAŠÍN prohlásil, že ještě před odchodem za hranice ČSR provede se skupinou další záškodnické a teroristické akce.

Otázka : Hovořte o nich konkrétně !

Odpověď : Josef MAŠÍN řekl, že skupina plánovala atentát na budovu ústředního sekretariátu KSČ, z čehož mělo být velké pobouření, ale nakonec se Josef MAŠÍN rozhodl, že bude lépe tuto akci provést na budovu státní bezpečnosti v Praze, Bartolomějská ulice. Říkal, že atentát se provede tak, že se odcizí nákladní auto, do kterého se naloží velké množství výbušniny a zajede se s ním před budovu státní bezpečnosti. Tam se potom zanechá stát a časovacím zapalovadlem se způsobí exploze.

Když jsem se tázal, kde skupina vezme k těmto akcím tak velké množství výbušniny, odpověděl mi Josef MAŠÍN a Václav ŠVEDA mu to potvrdil, že získat výbušniny není pro skupinu žádným problémem. Při tom Václav ŠVEDA zdůrazňoval, že pracoval u Kutné Hory v dolech na hoře Kaňk, kde zná dokonale poměry a kde si mohou opatřit donarit kdykoliv. V této souvislosti řekl

Četl a schválil :

Josef MAŠÍN, že musí provést explozi třaskavin na tomto dole a způsobit nejen silný morální otřes u obyvatelstva, ale i veliké hmotné škody na hospodářském potenciálu země. ŠVEDA s Josefem MAŠÍNEM poukazovali na to, že již v těchto cílech provedli průzkum na jednom dole na hoře Kaňk, ale že byli při tom vyrušeni a jak jsem z rozhovoru seznal, pomáhal jim při tom i JANATA.

Nakonec však bylo od této akce upuštěno v důsledku toho, že výbušnina se bude potřebovat na pozdější akce a že pak bude možnost jí obstarat. Potom hovořil Josef MAŠÍN o tom, že již má vypracovaný plán, jakým způsobem bude udržováno s ním spojení po dobu, když bude na západě. Bližší podrobnosti nesdělil, protože pokračování v jednání bylo nemožné, neboť si k našemu stolu přisedli cizí hosté.

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

W. J.

*m.p. Jurovny
v.p. Jurovny:*

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 5. ledna 1954.

Otázka : Vypověděl jste, že jste se dohodli, že se sej-
dete na illegální schůzce v bytě u MAŠÍNU v Poděbradech. Hovořte,
kdo se této schůzky zúčastnil a o čem jste jednali !

Odpověď < Illegální porada naší skupiny v bytě u MAŠÍNU
v Poděbradech se konala asi v listopadu 1952. Mimo mne se jí
zúčastnili Josef MAŠÍN, Václav ŠVEDA a Zbyněk ROUŠAR, PAUMER,
JANATA a PLECH se na poradu nedostavili z důvodů, které mi byly //
neznámy. Celkově mohu říci, že tato naše porada byla velmi obsá-
hlá a jednalo se na ní o celé řadě problémů záškodnické a divers-
ní činnosti naší skupiny. Některým částí jednání byla přítomna
i moje sestra Zdenka MAŠÍNOVÁ, ale dnes si již nepamatuji, v jaké
to bylo souvislosti. >

Otázka : Vypovídejte podrobně a pravdivě o všem, co
bylo předmětem jednání na této poradě vaší teroristické skupiny !

Odpověď < Josef MAŠÍN na počátku pronesl řeč, která
byla vedena v tom směru, že je nutno v zájmu další naší činnosti
proti státu učinit různá opatření v souvislosti se zatčením
Ctíraďa a jeho odchodu za hranice. Zdůrazňoval, že je třeba,
abychom měli ve skupině < " vůdce " , který by byl průrazný, ener-
gický a který by vedl skupinu vpřed bez ohledu na překážky. ✓
Zdůrazňoval, že náš vůdce se nesmí obávat provádění žádných ne-
čestných akcí, čemuž každý přítomný dobře rozuměl, že se zde
jedná o nejrafinovanější teroristické činy a vraždy. > Jeho řeč
trvala asi 1 hodinu.

Já jsem navrhl, abychom projednali finanční otázky na-
ší skupiny v důsledku toho, že máme velké finanční možnosti,
získané teroristickým přepadem vozidla u Žlebu. Přítomný Václav
ŠVEDA na základě toho navrhl mně, abych naší skupinu vedl a
rozhodoval nejen o všech záležitostech finančních, ale řídil i
činnost skupiny, počítaje v to i nejrůznější teroristické akce.
Naproti tomu Josef MAŠÍN na toto místo navrhoval Zbyňka ROUŠARA
tím, že ho dobře zná a celý můj dojem z jeho řeči byl, že již o
tom předem s ROUŠAREM jednal. Josef MAŠÍN při tom svůj návrh
oddůvodňoval tím, že já jsem třeba i formálně přece vázán k

Četl a schválil : *Novák*

" režimu " v Československu v důsledku toho, že pobírám penzi od vojenské správy, která je rozhodující pro potřeby mého života.

Otázka : Jaké stanovisko jste zastával vy ?

Odpověď : Přímou jsem navrhl, aby ROUŠAR se stal vůdcem skupiny, což tento odmítl. Řekl, že si vezme na starost hospodářství naší skupiny. K tomu jsem připomenul, že tato otázka je přechodná do doby propuštění Ctirada z vězení a návratu Josefa MAŠÍNA ze západu, odkud přinese pokyn od americké rozvědky. Na návrh ROUŠARA přítomný Josef MAŠÍN i ŠVEDA přistoupili a tak se stal ROUŠAR jakýmsi " hospodářem " naší teroristické skupiny a já převzal vedení celé skupiny i když k tomu nebyl souhlas JANATY, PAUMERA a Egona PLECHA. Současně jsem všechny přítomné vyzval, že musí mé rady a příkazy plnit s bezpodmínečnou poslušností a bez reptání. Dále bylo dohodnuto, že o našem ujednání vyrozumí Josef MAŠÍN, JANATU, PAUMERA a PLECHA.

Na této poradě jsem vyzval přítomné, aby dali do pořádku finanční záležitosti skupiny. Při tom jsem vytkl způsob používání finančních prostředků, získaných teroristickým přepadem, když Josef MAŠÍN na mou přímou výzvu nemohl vysvětlit, kam dal peníze. Při tom si počali přítomní navzájem vyčítat, kdo dostal a prohýřil více peněz.

Zbyněk ROUŠAR nakonec řekl, že peníze, které utratili a prohýřili jednotliví členové skupiny, necháme bez povšimnutí a stáhneme pouze zbytek peněz, s kterými on bude disponovat. S tím jsme všichni souhlasili. Shodli jsme se, že finanční prostředky budou používány jenom členy rodin skupiny a dále na cesty spojené s přípravou útěku Josefa MAŠÍNA do zahraničí.

Otázka : Upřesněte, jakým způsobem jste si uloupené peníze rozdělili ?

Odpověď : Podle svých vědomostí, z řady i pozdějších rozhovorů a jednání ve skupině vím, že Josef MAŠÍN si ponechal asi více než 190.000 korun; Václav ŠVEDA asi 200.000 korun; Zbyněk JANATA asi 50.000 korun; Zbyněk ROUŠAR 17.000 korun; Milan PAUMER asi 50.000 korun a já jsem dostal jako půjčku asi 17.000 korun, které jsem však ROUŠAROVÍ vrátil. Z ostatní uloupené částky, byly zakoupeny motocykly a to " JAWA 500 " za 150.000 korun;

Četl a shválil :

" ARIEL " nový za 80.000 korun; " ARIEL " starý za 15.000 korun; " OGAR 350 " za 80.000 korun - takže celková částka činí asi 849.000 Kčs. Postupem doby byla tato částka mezi členy naší teroristické skupiny přeskupována.

Otázka : O čem jste ještě jednali na zmíněné ilegální schůzce ?

Odpověď : Josef MAŠÍN nás informoval, že svůj ilegální útěk na západ provede s PLECHEM jako se svým průvodcem v prostoru severních Čech, někde u Děčína. Poněvadž se vyjádřil o této záležitosti jako o hotové věci, připomenul jsem, že já jako vedoucí skupiny, který za vše zodpovídá, musím sám provést průzkum tohoto terénu, aby se dobře do zahraničí dostali. S mým návrhem všichni souhlasili.

Potom jsme projednávali ještě, jakým způsobem budeme udržovat s Josefem MAŠÍNEM spojení po dobu jeho pobytu na západě.

Otázka : Na čem jste se dohodli ?

Odpověď : Princip tohoto spojení naší skupiny s Josefem MAŠÍNEM byl již, jak jsem z dalšího jednání seznal, předem dohovořen mezi ním a Zbynkem ROUŠAREM. Proto také to Josef MAŠÍN nanesl jako hotovou věc. Spočívala v tom, že na podkladě klíče, který sestavili s ROUŠAREM, měly být zprávy převedeny podle slovníku na řadu čísel tím způsobem, že jednotlivá slova byla vyjádřena čísly, která odpovídala stránce a pořadí slov v česko-německém slovníku, který měl ROUŠAR a Josef MAŠÍN.

Otázka : Vysvětlete princip tohoto smluveného klíče !

Odpověď : Na příklad přechod přes hranice - slovo " přechod " bylo uvedeno ve slovníku na straně 83 a na 12 řádce. Mělo být tedy v depeši vyjádřeno číslem " 83 " a " 12 ". Bylo ujednáno, že tyto depeše budou vysílány rozhlasem " Svobodného Československa " a případná odpověď měla být v tomtéž smyslu odeslána v obyčejném dopise na adresu, kterou Josef MAŠÍN ze západního Německa zašle. K tomuto šifrovanému spojení jsem měl své připomínky.

Četl a schválil :

[Handwritten signature]

Otázka : Jaké a proč ?

Odpověď : Vysílání čísel v západním štvavém rozhlase jsem považoval za primitivní, protože hned je vidět, o co se jedná. Rovněž tak i pokud jde o odesílání odpovědí, které jsou hned na hranicích při cenzuře zadrženy. Upozornil jsem, že tento systém musím zdokonalit tak, aby tyto depeše byly nenápadné a Josef MAŠÍN k tomu prohlásil, že o detailech bude hovořit ještě s ROUŠAREM a že si o tom promluvíme těsně před jeho ilegálním útekem.

Pak jsme přenesli hovor znovu na ilegální útek Josefa MAŠÍNA. ŠVEDA Václav prohlásil, že v prostoru předpokládaného přechodu má jeho manželka přátele, kteří by mohli dát Josefu MAŠÍNOVI velmi cenné rady. Ujednali jsme si, že se v nejbližších dnech vypravíme do Děčína a Rumburka za účelem prozkoumání terénu a návštěvy známých ŠVEDOVY manželky, kterou ŠVEDA vyrozumí s tím, aby přijela určitý den do Kolína, kde budeme na ní na nádraží, nebo přímo ve vlaku čekat. To se také ve stanovený den stalo.

Nakonec této naší ilegální porady jsme vyslechli rozhlasové zprávy londýnské stanice v anglické řeči. Překlad dělal ROUŠAR. Zprávy se týkaly příprav jednání o tak zvaných " Spojených států evropských ". Po ukončení tohoto vysílání rozvinuli jsme debatu o mezinárodní situaci a " budoucnosti " Československa. ROUŠAR s Josefem MAŠÍNEM trvali na stanovisku, že " budoucnost " Československa je jediné možná v rámci " Spojených států evropských " a na dotazy, které jsem k ROUŠAROVÍ měl, odpověděl, že v budoucnu český a slovenský národ nemůže existovat a že bude lepší považovat se místo za Čecha a Slováka - za Evropana. >

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]
vyš. pracovník :

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 7. ledna 1954.

Otázka : Hovořte o vaší cestě do Rumburku za účelem průzkumu terénu pro ilegální útěk !

Odpověď : Bylo to za několik dní po poradě naší skupiny v bytě u MAŠÍNU v Poděbradech, asi na podzim nebo v zimě 1952, kdy ŠVEDA se svoji manželkou přijel z Kolína, kde bydlel u příbuzných do Poděbrad. Myslím, že to bylo v neděli. V Poděbradech jsem do vlaku přistoupil já spolu s Josefem MAŠÍNEM a pokračovali jsem v jízdě až do Rumburka. Tam jsme vystoupili a ŠVEDA s manželkou odejeli do obce Studené autobusem a já s Josefem MAŠÍNEM šli do této obce pěšky. V této době jsme již znali jméno příbuzných manželky ŠVEDY, kteří se jmenovali RAUSOVI.

Otázka : Proč jste šel s Josefem MAŠÍNEM pěšky ?

Odpověď : V první řadě proto, že jsme po cestě prohlíželi terén, neboť silnice do obce Studené jde podél hranic NDR. Po příchodu jsme zašli na MNV, kde jsme se ptali, kde bydlí RAUS. Vzpomínám si ještě, že cestou jsme byli zastaveni pohraničními orgány, kterým jsme se legitimovali a na vyzvání, kam jdeme jsme odpověděli, že jdeme navštívit známou rodinu RAUSOVU.

Otázka : Kdo je to RAUS ?

Odpověď : RAUS je německé národnosti a v ČSR byl po osvobození ponechán jako specialista a obdržel čsl. státní příslušnost. Za války byl RAUS jako člen " Wehrmachtu " na Východní frontě, kde byl zajat a po r. 1945 byl předán do Československa a pracoval v zemědělství. Později byl zařazen do jednoho závodu ve Varnsdorfu, kde dosud pracuje.

Otázka : Jaký byl průběh vašeho jednání s RAUSEM ?

Odpověď : Když jsem s Josefem MAŠÍNEM přišel k RAUSUM, kteří bydleli v jednom osamělém domku asi 400 m. od státních hranic, ŠVEDA s ním již o celé záležitosti hovořil. Po našem příchodu nám RAUS opakoval, že jeho příbuzný v NDR k němu docházel ilegálně častěji, ale v poslední době, v důsledku zostřených

Četl a schválil :

opatření na hranicích, že u něho nebyl. Mluvil dále o tom, že v důsledku toho, když k němu jeho příbuzný nedochází, nemá sám žádnou možnost opatřit měnu NDR, kterou jsme požadovali a nemůže také doprovod přes hranice sám poskytnout.

Když jsme se ho vyptávali, jaké jsou bezpečnostní opatření v NDR a jaká je možnost ilegálního pohybu po drahách odpověděl, že ví od svého příbuzného, že dříve kontroly ve vlacích byly, ale nyní, že neví. Řekl, že to je jenom otázka zakoupení jízdenek a že když k němu jeho příbuzný přijde, že to může opatřit. Pak se dohodl s Václavem ŠVEDOU, že když k němu příbuzný přijde, že mu napíše. Tím byl náš rozhovor ukončen a domluvili jsme se se ŠVEDOU, že já odjedu s Josefem MAŠÍNEM do Varnsdorfu, kde přenocujeme a ráno v určitou dobu, že pojedeme vlakem z Varnsdorfu do Děčína za jistou známou Josefa MAŠÍNA, která má také možnosti zařízení ilegálního přechodu do NDR.

Druhého dne v ranních hodinách nastoupil ŠVEDA s manželkou do vlaku, kterým jsem jel já s Josefem MAŠÍNEM v jedné stanici, jejíž jméno si nepamatuji. ŠVEDOVÁ pokračovala v cestě do Kolína a my jsme v jedné stanici přestoupili a jeli směrem na Děčín, kam jsme přijeli asi před polednem.

Otázka : Koho jste tam navštívili ?

Odpověď : V odpoledních hodinách navštívil Josef MAŠÍN v Ústavu národního zdraví v Děčíně jistou tam zaměstnanou ženu, asi 25 - 30 letou, střední štíhlé postavy, světlovlásku, se kterou projevoval možnosti ilegální cesty. Sami jsme s ní nemluvili a šli za ní a MAŠÍNEM, který jí doprovázel na nádraží. Potom, když odejela, řekl nám, že ona má jednoho " spolehlivého " člověka v NDR, který převádí osoby z Československa do západního Německa, ale, že tento člověk u ní také delší dobu nebyl. Tento její známý mohl přes hranice převést i zakoupit lístek do vlaku a opatřit měnu v NDR. MAŠÍN nám také řekl, že ho nabádala k ostražitosti, poněvadž jeden případ jí zprostředkovaného přechodu byl prozrazen, takže má obavy, aby nebyla odhalena. Z těchto důvodů řekl, že nám jí ani nepředstavil a že s ní bude ještě jednou jednat. To se také stalo, jak jsem se později od Josefa MAŠÍNA dověděl, ale bližší podrobnosti neznám. Ví je Egon FLECH, který ho na této cestě, jak mi sám řekl, doprovázel.

Četl a schválil :

W. W.

Z Děčína jsme odejeli směrem přes Prahy do Kolína. Josef MAŠÍN jel do Poděbrad a já jsem se ŠVEDOU zůstal v Kolíně.

Otázka : Za jakým účelem ?

Odpověď : ŠVEDA tam šel ke svým příbuzným, kde na něho čekala manželka a já druhého dne jsme odejel do Třemošnice, abych s JANATOU projednal finanční záležitosti skupiny a vyzvedl částku 80.000 Kčs za motocykl "OGAR", který JANATA prodal i abych vyinkasovanou částku odvedl ROUŠAROVÍ jako pokladníku skupiny. Touto záležitostí jsem byl pověřen již na poradě v Poděbradech, jak jsem o ní vypovídal já proto, že to nebylo tak nápadné, neboť jsem nebyl v Třemošnici znám.

S JANATOU jsem o této záležitosti hovořil a když mi prohlásil, že celou částku za motocykl ještě nemá, domluvil jsem se s ním, že příští den odvede částku asi 50.000 Kčs k jisté AUDOLENSKÉ do Kolína, bytem ve Stalingradské ulici, naproti Okresnímu vojenskému velitelství.

Otázka : Proč právě k AUDOLENSKÉ měl odevzdat JANATA uvedenou částku ?

Odpověď : V Kolíně jsem neměl žádného známého ke kterému bych měl důvěru jako k AUDOLENSKÉ, manželce notáře, se kterou jsem se seznámil ve vlaku v r. 1951 a která byla mojí intimní přítelkyní se kterou jsem se přátelsky stýkal. Z rozhovoru s ní jsem viděl, že je ochotna udělat pro mne vše, o co jí požádám. Z těchto důvodů jsem také JANATOVÍ řekl, aby částku 50.000 Kčs k ní dal a kde si jí vyzvednu.

Za tím účelem, když jsem od JANATY z Třemošné odjížděl, zastavil jsem se v Kolíně u AUDOLENSKÉ a řekl jí, že jí navštíví můj známý, který se na mne odvolá a odevzdá jí větší částku peněz, kterou si pak vyzvednu.

Otázka : Složil JANATA u AUDOLENSKÉ 50.000 Kčs ?

Odpověď : Nikoliv. Když jsem asi za týden, myslím, že to bylo v prosinci 1952, přijel do Kolína a navštívil AUDOLENSKOU, předala mi pouze 27.000 Kčs s poukazem, že JANATA víc nedal a zbytek, že doplatí. Tuto částku jsem pak uložil na knížku poštovní spořitelny v Kolíně na moje jméno, kterou jsem potom později

Četl a schválil : *Novák*

odevzdal ROUŠAROVĚ.

Otázka : Vypovídejte o vaší další nepřátelské činnosti !

Odpověď : Po svém návratu z Kolína do Karlových Varů v prosinci 1952 jsem obdržel od ŠVEDY dopis, týkající se zaměstnání v Jáchymově. Ještě téhož týdne mne ŠVEDA osobně v Karlových Varech vyhledal. Shodli jsme se na tom, že nejdříve nastoupí místo v Elektromontážních závodech v Karlových Varech. Druhého dne jsme odejeli do Poděbrd na schůzku s JANATOU k MAŠÍNOVI. Tam se však JANATA nedostavil. Byl vyrozuměn buď Josefem MAŠÍNEM nebo ŠVEDOU, aby druhého dne přijel do Kolína a dostavil se do kavárny " Savoy ", kde bude očekáván.

Z toho důvodu jsem odejel se ŠVEDOU v ranních hodinách druhého dne do Kolína. Seznámil jsem ho s AUDOLENSKOU za tím účelem, aby mi potvrdila před ŠVEDOU, že JANATA dal jenom 27.000 Kčs. Od AUDOLENSKÉ jsme odešli do kavárny " Savoy ", kam se JANATA dostavil a odtud jsme se společně v dopoledních hodinách odebrali do kavárny " Volha ", kde bylo méně lidí a kde jsme projednávali záležitost zbylé částky, t.j. 53.000 Kčs. JANATA nám však prohlásil, že 30.000 Kčs ještě od jistého restaurátora, kterému motocykl prodal, neobdržel a že jakmile peníze dostane, že je odevzdá. Ohledně 23.000 Kčs prohlásil, že je částečně utratil a jakmile celou částku sežene, že jí vyrovná.

Otázka : O čem jste ještě jednali s JANATOU ?

Odpověď : Upozornil jsem ho, že finančními záležitostmi naší skupiny byl pověřen ROUŠAR a že je povinen nedoplatky s ním přímo vyřídit. Také o průběhu poslední naší ilegální porady v Poděbradech, kam se nedostavil, jsem ho informoval. Potom se ho ŠVEDA ptal, jaká je situace v závodě, jehož vozidlo bylo přepadené a on odpověděl, že je vše v pořádku, že nikdo nic neví. Současně nás JANATA upozornil, že částku 5.000 Kčs dal jednomu člověku v tomto závodě, který o přepadení věděl, protože mu podal informace, kdy vozidlo závodu pojedě s vyzvečnutými penězi.

Dále JANATA přislíbil, že odevzdá nový motocykl " ARIEL ", který dosud užíval, MAŠÍNOVI a slíbil prodat i nákladní auto " STEYER ", které bylo majetkem MAŠÍNU a PAUMERA, když byl k tomu ŠVEDOU přímo vyzván. O našem jednání s JANATOU jsme informovali Josefa MAŠÍNA a Zbyňka ROUŠARA v Poděbradech, kam jsme odejeli.

Četl a schválil : *[podepsáno]*

Otázka : Jakou další zločinnou činnost vaší skupiny jste při tomto setkání s ROUŠAREM a Josefem MAŠÍNEM projednávali ?

Odpověď : Na této schůzce hovořil Josef MAŠÍN o tom, že by skupina do jeho ilegálního odjezdu mohla nějaké teroristické akce ještě provést. Ptal se mne, zda neznám některé příslušníky Stb v Jeseníku, kteří jsou známí tím, že aktivně se exponují proti osobám, kteří nemají kladný poměr k " režimu ". Když jsem mu řekl, že žádného neznám, protože původní příslušníci byli postupem doby odveleni odpověděl, že sám si v Jeseníku všiml zvláštního kabelu, kterým je spojena budova Stb. s okresním velitelstvím SNB. Zdůrazňoval, že tento kabel vede přes soukromné zahrady a že by bylo možno jej porušit, anebo hovory odposlouchávat, což by sloužilo k varování osob, které měly být zatčeny pro protistátní činnost.

Otázka : O čem jste ještě jednali ?

Odpověď : Josef MAŠÍN navrhoval, aby skupina provedla zajmutí a " výslech " některého příslušníka Stb. z Poděbrad, což by konec konců neskončilo jinak, než jeho fyzickou likvidací. Tak se mělo zjistit, jakých metod používá státní bezpečnost, že zajištění hovoří. Také mluvil o tom, že akce stejného charakteru, která by rovněž přivedla fyzické zničení člověka, by se měla provést na jistém lékaři, který rovněž má velmi kladný poměr k dnešnímu státnímu zřízení. Nějaké bližší podrobnosti v tomto směru neuvedl a přešel k plánování dalších teroristických akcí naší skupinou. Hovořil o destrukční akci, která se měla provést na vysílače v Libicích a v Poděbradech, aby byla zastavena činnost obou vysílaček a způsobeny značné škody.

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

Woj

*npr. puonary
vj. p. ernik:*

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 9. ledna 1954.

Otázka : Uskutečnil Josef MAŠÍN svůj plán, odejít ilegálně do západního Německa za účelem spojení se s americkou rozvědkou ?

Odpověď : Nikoliv. V zimě 1952 - 1953 přijel za mnou do Karlových Varů a informoval mě, že se s Egonem PLECHEM pokusil o ilegální přechod hranic v prostoru u Děčína, kde však jeho známá nemohla požadovanou pomoc poskytnout, poněvadž průvodce z NDR se nedostavil a sám, že se neodvážil cestu podniknout v důsledku zbabělosti Egona PLECHA. Řekl mi, že ilegální přechod provede sám o týden později i kdyby ho měl uskutečnit bez pomoci s jiné strany.

Jak jsem se později od ROUŠARA a ŠVEDY dověděl, pokusil se Josef MAŠÍN ještě dvakrát o překročení hranic. Narazil na pohraniční stráž se psem a proto se úmyslu vzdal a skryl se v lese, aby nebyl zpozorován. V úkrytu setrval pak asi 1 hodinu.

Asi po 14 dnech, bylo to v lednu 1953 volal mě Josef MAŠÍN telefonicky z Poděbrad a žádal mě, abych mu přivezl motocykl " JAWA 500 ". Když jsem to odmítl, telefonoval mi za několik dní opět. Slíbil jsem mu, že přijedu do Poděbrad. Když jsem se do Poděbrad nedostal, telefonoval mi asi koncem ledna 1953 ROUŠAR a žádal mě, abych přijel za ním do Chomutova, za účelem velmi nutného rozhovoru. Návštěvu jsem mu přislíbil, ale také jsem se tam nakonec nedostal.

Začátkem února 1953 navštívil mě ROUŠAR ve vojenské zotavovně " Moskva " v Karlových Varech a sdělil mi, že Josef MAŠÍN se vzdal svého úmyslu odejít na západ a hodlá vyčkat návratu Ctirada z vězení. Dále mě žádal, abych vyhověl žádosti Josefa MAŠÍNA o zapůjčení motocyklu " JAWA 500 ", který nutně potřebuje pro přípravu a provedení nějaké akce. ROUŠAROVÍ jsem vysvětloval, že není právě vhodné provádět nějaké akce. Proto mě ROUŠAR žádal, abych se přímo sám spojil s Josefem MAŠÍNEM a dohodovil se s ním.

Četl a schválil :

Waj

Otázka : Spojil jste se s Josefem MAŠÍNEM na základě návrhu Zbyňka ROUŠARA ?

Odpověď : Přímo nespojil. V březnu 1953 telefonovala mi AUDOLENSKÁ do Karlových Varů a žádala mně o návštěvu v Kolíně za účelem nutného rozhovoru. Když jsem tam přijel, požádala mně, abych jí spojil se ŠVEDOU, že s ním potřebuje velmi nutně hovořit a že on bude již vědět, o co jde. Na základě tohoto rozhovoru jsem byl přesvědčen, že se jedná o nějakou podvodnou akci spojenou s převodem nějakého majetku na ŠVEDOVY děti, jak se o tom několikrát zmiňoval.

Otázka : Spojil jste AUDOLENSKOU se ŠVEDOU ?

Odpověď : Ano. Buď písemně nebo telefonicky jsem ŠVEDU vyzval, aby přijel ve stanovený den do Kolína, kde ho budu u AUDOLENSKÉ očekávat. To se také stalo. Když jsem tam na motocyklu přijel, ŠVEDA tam ještě nebyl. Odešel jsem proto k Mototechně v Kolíně, kde jsem měl garážovat motocykl a chtěl jsem pokračovat v cestě do Jeseníku. Když jsem se připravoval k odjezdu, přišel za mnou ŠVEDA, se kterým jsem pak seděl na lavičce, nedaleko Mototechny, kde mi ŠVEDA vyprávěl podrobnosti o nezdařených pokusech Josefa MAŠÍNA o útěk na západ.

Dále se zmínil o tom, že Josef MAŠÍN potřeboval motocykl k přípravným jízdám, spojeným s akcí přepadení jistého významného funkcionáře v Kolíně, kterého nejmenoval a nakonec, že se od této akce upustilo z toho důvodu, že byl vyslechnut nezasvěcenými osobami rozhovor, který ŠVEDA měl s jistou osobou v Kolíně ohledně této akce. Tuto osobu mi nejmenoval. Ptal jsem se ho na podrobnosti a dověděl jsem se, že provedením této akce by byl kompromitován nejen on, ale i ostatní účastníci této akce. Z tohoto rozhovoru jsem měl dojem, že uvedený rozhovor vedl s AUDOLENSKOU a to z toho důvodu, že se přede mnou přímo vyjádřil, že se právě dověděl, že rozhovor, týkající se provedení akce byl vyslechnut. Dodal, že proto se teď již nemůže nic podnikat.

Přímo mně upozornil, že s AUDOLENSKOU nemohl dále hovořit, protože mu sdělila, že jsem právě odešel a že mne může u Mototechny zastihnout. Poznamenal, že se k ní však opět vrátí. Po půl hodině jsme rozhovor zakončili. Já jsem jel do Jeseníku a ŠVEDA šel znovu k AUDOLENSKÉ.

Četl a schválil :

W. J.

Od tohoto setkání jsem s Josefem MAŠÍNEM a Václavem ŠVEDOU delší dobu nemluvil. Asi v květnu 1953 navštívila mě moje sestra Zdenka MAŠÍNOVÁ s ROUŠAREM v Karlových Varech.

Otázka : Proč ?

Odpověď Informovali mě o tom, že podali žádost o předčasné propuštění Ctirada MAŠÍNA a v souvislosti s tím vyřizovali různé záležitosti toho se týkající u Krajské prokuratury v Karlových Varech. Později, když byla povolena návštěva Ctirada MAŠÍNA, odejel jsem s ní do Jáchymova, společně s naší matkou Emou NOVÁKOVOU, bytem Jeseník, Purkyňova ul. 101. Hovor se Ctiradem MAŠÍNEM se vedl o běžných záležitostech za dohledu vězeňské stráže. Poté, za několik týdnů byl Ctirad MAŠÍN na základě amnestie propuštěn a já jsem ho očekával v Ostrově na nádraží, odkud jsem ho odvezl na motocyklu "JAWA 500" do Karlových Varů.

Informoval jsem ho o veškeré činnosti a jednání naší teroristické skupiny za dobu, kdy nebyl přítomen. Druhého dne odejel Ctirad MAŠÍN vlakem do Poděbrad.

Otázka : Jak se vyvíjela teroristická a diverzní činnost naší skupiny po propuštění Ctirada MAŠÍNA z vězení ?

Odpověď : Za několik dní po svém propuštění přijel za mnou Ctirad MAŠÍN do Karlových Varů a žádal mě, abych mu dal motocykl "JAWA 500", který potřebují k přípravě dalších akcí, které budou skupinou provedeny ještě do doby než odejdou ilegálně na západ. Současně mě informoval, že skupina musí provést akci opatření výbušniny k provádění teroristických akcí. V této souvislosti hovořil o akci, kterou skupina provede za účelem získání třaskavin v prostoru hory Kaňk u Kutné Hory.

Dále mě informoval o tom, že hodlají provést teroristickou akci na jistém poštmistrovi z Poděbrad, bývalém legionáři, který se exponuje za KSČ a je znám tím, že si nechal na dveře vyvěsit vysitku s nápisem "Služebník lidu". Dále se zmínil o tom, že podobnou násilnou akci teroristického charakteru hodlají provést na jistém lékaři v Chomutově a jisté

Četl a schválil :

předsedkyni MNV v jedné obci, jejíž jméno mi neřekl a že bližší podrobnosti ještě s Josefem projedná. Pak hovořil o tom, že se dohodli, že provedou diverzní akci na Kolínskou elektrárnu a ještě dva závody v Kolíně pomocí výbučných náloží. Po tomto informování mně o připravovaných akcích skupiny Ctiraď MAŠÍN odejel.

Já sám jsem již po této Ctiraďově návštěvě dlouho v Karlových Varech nebyl a odstěhoval jsem se do Dolní Lipky, okr. Žamberk, když jsem opustil místo ve vojenské ozdravovně " Moskva ".

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

W. J. J.

*zpr. J. J. J.
zpr. J. J. J.*

archiv
bezpečnostní
složek

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 10. ledna 1954.

Otázka : Se kterými členy vaší skupiny jste pak v Dolní Lípce vedl jednání o provádění dalších diversních a teroristických akcí ?

Odpověď : Asi koncem července 1953 přijel za mnou do Dolní Lípky Ctirad MAŠÍN s Václavem ŠVEDOU, abychom společně provedli průzkum v pohraničních pevnostech za účelem provádění diversních a teroristických akcí, případně, aby skupina v těchto opuštěných pevnůstkách měla své skryše a stanoviště.

Ctirada MAŠÍNA a Václava ŠVEDA jsem zavedl na horu Suchý Vrch, kde jsme pevnůstky prohlíželi, zda jsou schopny k užívání. Ctirad se ŠVEDOU hovořili o tom, že se hodí k obývání pro provádění nejrůznějších záškodnických akcí i při jejich pozdějším ilegálním pobytu na území republiky po jejich příchodu ze západu. Dále hovořili o tom, že se dobře budou hodit jako skladiště pro ukrytí donaritu, který hodlají uloupit a zbraní, které měli členové skupiny v držení.

Konečně hovořili i o tom, že by v těchto pevnůstkách chtěli umístit i vysílací stanice na krátkou vzdálenost pro spojení mezi členy skupiny, a ještě jednu na delší vzdálenost, která měla sloužit skupině pro spojení se západem. Z jejich rozhovoru jsem poznal, že vysílačky opatří prostřednictvím svého člověka, který je sám sestaví a jenom opraví jednu německého typu, kterou již někdo ve skupině měl.

Také mě informovali o tom, že skupina provede destrukční akci na železniční trati Praha - Olomouc, aby byla ochromena jedna z nejdůležitějších dopravních tepen a přerušena na ní doprava. Z rozhovoru jsem poznal, že hodlají vyhodit do povětří nějaký most na této trati. Potom, když odjížděli ode mě domů, říkal Ctirad MAŠÍN, že se ještě konkrétně na akcích domluví a případně mě ještě navštíví, aby se se mnou poradili.

Otázka : Kdy vás pak za tímto účelem navštívili ?

Odpověď : Koncem července 1953 přijeli za mnou do Dolní Lípky Ctirad a Josef MAŠÍN společně s Václavem ŠVEDOU. Projednávali jsme způsob společného ilegálního útěku na západ a to

Četl a schválil :

Novák

Ctirada a Josefa MAŠINA, Václava ŠVEDY, Milana PAUMERA a Zbyňka JANATY. Shodli jsme se, že těsně před uskutečněním útěku učiníme nový průzkum v prostoru Rumburk - Děčín. Pokud jde o spojení s nimi řekl Ctirad, že vše je domluveno s ROUŠAREM.

Pak Josef a Ctirad MAŠÍN mně informovali, že chtějí provést atentát na nákladní vlak dopravující uranovou rudu. Akce měla být, jak mi řekli, provedena v prostoru mezi železničními stanicemi Choceň - Česká Třebová. V souvislosti s tím měli již zjištěno, že vlak s uranovou rudou projíždí Českou Třebovou v dopoledních hodinách a že každý druhý a třetí vagon je doprovázen vojenskou stráží a na konci vlaku je připojen zvláštní vagon v němž se zdržuje ostatní vojenský doprovod.

V souvislosti s tím mně požádali, abych jim podal informace, jak se sestavují pekelné stroje. Podal jsem jim podrobný výklad o mně známých skutečnostech a upozornil je na to, že nejsložitější na celém pekelném stroji je elektrické zapalovací zařízení, jehož opatření je spojeno s velikými obtížemi a že bývá obyčejně tam, kde jsou uloženy traskaviny. V této souvislosti padal v úvahu jen důl v prostoru hory Kaňk u Kutné Hory.

Také se mně ptali na situaci na poště v Králíkách v souvislosti s prováděním přepadu pošty, které jsem jim nemohl dát a proto se dále nijak nevyjádřili.

Při této příležitosti mi také řekli, že plánují diversní akci v pražském rozhlasu, kde by položili pekelný stroj a způsobili přerušování vysílání i morálního účinku u obyvatelstva. ŠVEDA k tomu poznamenal, že v důsledku provádění těchto násilných akcí bude dobře, aby měli u sebe nějaký jed, který by použili v případě zatčení, kdyby při některé akci byli dopadeni. Bližšího mi sice nic neřekli, ale z jejich rozhovoru jsem poznal, že člověka, který jim jedy opatří, měli.

✓ Otázka : Které diversní a teroristické akce byly potom z těchto vaší skupinou připravovaných provedeny !

Odpověď : Asi v srpnu 1953 přijel za mnou Ctirad MAŠÍN do Jeseníka a sdělil mi, že Josef MAŠÍN byl zatčen v souvislosti s jistou vdanou ženou z Poděbrad, se kterou udržoval milostný

Četl a schválil :

W. W.

poměr. Dále mně pak informoval, že skupina provedla akci na dole v prostoru hory Kaňk u Kutné Hory a získala větší množství výbušniny na provádění diversních akcí.

V Otázka : Vypovídejte podrobně, co vše vám Ctirad řekl o této akci !

Odpověď : Ctirad MAŠÍN mi řekl, že loupež výbušniny provedl on, JANATA, Václav ŠVEDA a další mi neznámý mladík v noci na dole u Kutné Hory. Pomáhal jim ještě další jejich " přítel ", který přijel s autem značně pozdě v noci, při čemž museli na něho čekat u silnice a potom, že jim výbušninu odvezl do bezpečí. Hovořil i o tom, že výbušninu uloží do nějakého kovového obalu, k němuž by se nejlépe hodily konve od méka a potom ji někde na bezpečném místě ukryjí. Z pozdějšího jeho rozhovoru jsem seznal, že výbušninu skutečně zakopali někde v lese v okolí Poděbrad.

Když jsem se ho vyptával na podrobnosti řekl mi, že výbušnina je " Donarit " i že ji uloupili v bedýnkách, ve kterých byla uložena.

Potom mě požádal, abych ho zavezl na motocyklu " JAWA 500 " do Olomouce za ŠVEDOU, kde pracuje na pile, neboť s ním potřebuje nutně mluvit.

Otázka : Z jakých důvodů ?

Odpověď : Ve věci provedení příprav na teroristickou akci na Moravě. Když jsme se Ctiradem nezastihli Václava ŠVEDU druhého dne v Olomouci, kde pracoval, odejeli jsme do Pivína, kde měl ŠVEDA stálé bydliště. Tam potom ve stodole projednával Ctirad MAŠÍN s Václavem ŠVEDOU přípravy na zapálení více stohů na střední Moravě, aby byl vyvolán mezi obyvatelstvem rozruch a učiněn dojem, že akci provedla rozvětvená teroristická skupina. V době tohoto jednání Ctirada MAŠÍNA se ŠVEDOU jsem byl z počátku s nimi ve stodole a potom jsem odešel ven, abych zabránil tomu, že by někdo nezasvěcený rozhovor vyslechl. Z Pivína jsem odvezl Ctirada MAŠÍNA do Dolní Lipky, kde jsem mu dal k dispozici motocykl " JAWA 500 ", aby s ním odejel do Poděbrad, když již nezastihl vlak a chtěl se hned vrátit domů.

Výslech byl přerušen.

104

Četl a schválil : *[Podpis]*

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 12. ledna 1954.

Otázka : Řekněte, kdy a jak byla provedena akce " zapálení stohů " na Moravě !

Odpověď : Asi v první polovině září 1953 přijel za mnou do Dolní Lipky Václav ŠVEDA a informoval mě, že provedli na Moravě akci " zapálení stohů " a že jejich čin, který provedl se Ctíradem, způsobil rozruch mezi obyvatelstvem, který byl posílen ještě tím, že v té době vyhořel " Kadlecův mlýn " v Olomouci. Říkal, že akci provedl na kolech a později mi řekl, že Ctírad MAŠÍN nejdříve provedl před akcí průzkum terénu na motocyklu.

Na moje další otázky mi odpověděl, že zapálení stohů provedli zvláštními zapalovacími, které byly Ctíradovým " patentem " a že když potom po činu projížděli jednou vesnicí, aby zmátli hasiče, které viděli - křičeli, že " hoří ".

Při druhé jeho návštěvě, která byla za několik dní poté, opět v Dolní Lipce, kam přijel s Josefem MAŠÍNEM, dověděl jsem se od nich, že Ctírad střílel po jednom člověku, který ho někde před vesnicí zastihl a chtěl ho zadržet. Při této příležitosti mluvil Václav ŠVEDA s obavami o tom, aby nebyli odhaleni, protože bezpečnost v Pivíně, kde ŠVEDA bydlel, provádí výslechy a ŠVEDA úzkostlivě vyslovoval obavy, že očekává zatčení. Josef MAŠÍN mu odpověděl, aby neměl strach, neb v případě jeho zatčení, že skupina provede přepadení věznice v Kojetíně, kam by byl převezen, aby ho osvobodila.

Na této naší schůzce podal MAŠÍN informace o svém předchozím zatčení a řekl, že se mu nic nedokázalo a že z toho dobře vyvázl. Potom Josef prohlásil, že členové skupiny musí zmizet v důsledku toho, že je zde skutečná obava ze zatčení, protože Ctírad MAŠÍN použil při akci " zapálení stohů " pistole, se které již bylo jednou při akcích stříleno. Současně mě informoval a ŠVEDOVI nařídil, aby odevzdal všechny zbraně, které má, aby se mohly uschovat. Zdůrazňoval, že toto opatření činí všichni členové skupiny. Na základě toho měl ŠVEDA přinést pistole mě a já jí odevzdat MAŠÍNU. To se však nestalo a myslím, že ŠVEDA jí odevzdal přímo Josefovi při některé jiné příležitosti.

Četl a schválil :

Při této příležitosti mi Josef MAŠÍN sdělil, že jízdní průkaz motocyklu " JAWA 500 " má Ctirad, který mi ho také odevzdá. Potom jsme si ujednali schůzku naší skupiny v Činěvsi u MAŠÍNU, kde učiníme definitivní rozhodnutí, týkající se ilegálního útěku na západ.

Otázka : Kdo z členů vaší diversní a teroristické skupiny se zúčastnil schůzky v Činěvsi a o čem jste jednali ?

Odpověď : Schůzka členů naší teroristické a záškodnické skupiny, která se konala asi v druhé polovině září 1953, se mimo mne zúčastnili Josef a Ctirad MAŠÍN a Zbyněk ROUŠAR.

Hned za začátku se mne tázal Josef MAŠÍN, co chci dělat s motocyklem " JAWA 500 " po jejich útěku. Odpověděl jsem, že se prodá a výtěžek, že bude použit na podporu ŠVEDOVY manželky. ROUŠAR k tomu poznamenal, že i moje sestra, Zdenka MAŠÍNOVÁ musí také z prodeje motocyklu něco dostat. S tím všichni souhlasili.

Potom Josef MAŠÍN začal kritisovat jednání Václava ŠVEDY a Ctirada MAŠÍNA při akci " zapálení stohů " na Moravě a zdůrazňoval, že se při tom dopustili několika chyb. V první řadě, že zakoupili materiál na sestavení zapalovačů tak zvaných " Frantiků ", které při akci použili, v jednom obchodě v Poděbradech a že tím může být celá skupina prozrazena. Dále poukazoval, že přes můj zákaz bylo použito motocyklu Ctiradem MAŠÍNEM, kdy prozkoumával terén na akci a že při tom byl spatřen jedním příslušníkem SNB a dokonce kontrolován. ROUŠAR k tomu prohlásil, že kritika není na místě, protože akce byla úspěšná a že on, když se akce nezúčastnil, nemá co kritisovat.

Ctirad MAŠÍN pak prohlásil, že před definitivním odchodem na západ musí skupina provést ještě jednu akci, která by způsobila rozruch a přímo prohlásil - aby po skupině zůstala v Československu ještě nějaká památka. Navrhoval přepadení budovy MNV v Loučeni na Boleslavsku, kde s Josefem zjistili, že stanice SNB, pošta a MNV jsou umístěny v jedné budově. Zdůrazňoval, že to bude pěkný masakr, protože nejdříve bude likvidována stanice SNB, potom pošta a nakonec, že skupina násilím vynutí na členech MNV nějaké prohlášení protistátního obsahu. Akce se měla provést v době, kdy zasedá MNV. K tomu ROUŠAR prohlásil, že je proti tomu, protože by to bylo příliš riskantní a že by se s tím mohl překazit

Četl a schválil : *Hand*

i ilegální útěk celé skupiny.

Na moji otázku, jak hodlají naložit se zbraněmi, odpověděl Ctirad, že veškeré zbraně, pokud jsou v rukou členů skupiny, budou před odchodem staženy a ty zbraně, které nevezmou sebou, budou uschovány na bezpečném místě, což je již jeho záležitostí. Proti tomu jsem měl námitky a navrhoval jsem, aby zbraně ukryli do pevností u Dolní Lipky. ROUŠAR proti tomu vyslovil námitky, že to je dosti daleko a místo, že je nevhodné. Pak jsme projednávali způsob jejich ilegálního útěku a já sám jsem jim podal velmi obšírný výklad, aby jejich útěk byl úspěšně proveden.

Otázka : Vypovězte konkrétně, jaké informace a rady jste poskytl členům bandy, k úspěšnému provedení jejich ilegálního útěku na západ !

Odpověď : Velmi důtklivě jsem je nabádal k tomu, aby se nepohybovali po cestách a silnicích a vyhledávali jen cesty po okraji lesů a vyhnuli se jakémukoliv setkání s lidmi. Jen v nejkrajnějším případě, aby se obraceli o pomoc k lidem a to jen na venkově. Železnice, aby použili jen v nejkrajnějším případě, kdyby měli spolehlivého průvodce. Upozorňoval jsem je, že kdyby jim někdo slíbil pomoc a odešel od nich, aby zvýšili ostražitost a při jeho návratu volili setkání v přehledném terénu a kdyby viděli, že v okolí se někdo podezřele pohybuje, aby uprchli.

Po cestě, aby dle možností živili se jen tím, co mají sebou a počítali s tím, že cesta potrvá delší dobu a při sebezapření, že lze vydržet s minimální výživou. Zbraně, aby použili jen v nejkrajnějším případě " sebeobranu " a k pytláčení za účelem získání zvěře k jídlu. V debatě, která se pak rozvinula o zbraních jsem zastával stanovisko, že když sebou chtějí vzít zbraně, aby vzali sebou samopaly, protože pistolí se ani nikdo nebojí a automatů se musí hned z počátku zaleknout.

Zvlášt jsem je však upozornil, aby je při cestě nepoužívali, protože v neznámém terénu by si mohli tímto způsobem úplně cestu zahradit. Když se mne Josef se Ctiradem ptali, jak se mají zachovat, když je jich tolik, upozornil jsem je na to, aby šli jednotlivě nebo ve skupině po dvou a nejlépe bude, když půjde vždycky Václav ŠVEDA první a zjistí situaci, protože dobře mluví německy, neboť PLECHA odmítli vzít sebou, protože projevuje zbabělost. Dále pak jsem je nabádal, aby byli i v západním Německu

Četl a schválil : *[Podpis]*

velmi ostražití, v táborech s nikým nemluví a obraceli se jenom na osoby jim známé. ROUŠAR s tím souhlasil a řekl, že pokud jeho osoby se týče, nepovažuje již další diversní a teroristickou činnost za nutnou a souhlasí s tím, aby s jeho osobou bylo počítáno až v případě války, kdy je ochoten organizovat a vést záškodnickou činnost v zázemí.

Otázka : Na které osoby se měli členové vaší skupiny na západě obrátit ?

Odpověď : Dohodli jsme se, aby se obrátili na západě na přítele jejich otce býv. generála ČSA Josefa STUDLARA, který po Únoru 1948 uprchl ilegálně na západ a kterého i já dobře znám a vím, že mu mohou důvěřovat. Josef na to prohlásil, že se jim to hodí, protože STUDLAR je ve štábu EISENHOWERA a že se na něho obrátí. Naproti tomu jsme je nabádali, aby jinak byli ve svých stycích opatrní a o činnosti naší skupiny s jinými osobami nehovořili.

Otázka : Co ještě jste projednávali ve spojitosti s tímto útekem členů vaší záškodnické skupiny na západ ?

Odpověď : Aby byl jejich útek úspěšně proveden, dohodli jsme se na tom, že druhého dne pojedeme se Ctiradem do obce Studená k RAUSOVI a požádáme ho, aby útek umožnil, protože jsme předpokládali, že u RAUSE od naší poslední návštěvy jeho příbuzný z NDR byl.

Otázka : Navštívili jste za tímto účelem RAUSE ?

Odpověď : Ano. Společně se Ctiradem MAŠÍNEM hned druhého dne. Cestou s námi jel i Josef MAŠÍN do Teplic, kde měl známého, s nímž chtěl rovněž jednat o cestě za hranice. Jeho jméno mi neřekl a dověděl jsem se od něho jenom to, že pracuje v některé tamní továrně a organizuje ilegální přechody.

Po cestě k RAUSUM jsme se se Ctiradem domluvili na tom, aby se obrátili po příchodu do NDR na mého známého Dr. PETZOLDA v Berlíně, který jim pomůže. Proto, když nám RAUS řekl, že u něho jeho příbuzný ještě nebyl a situace, že je jako dříve, požádal jsem ho, aby odeslal Dr. PETZOLDOVI z území NDR do Berlína dopis,

Četl a schválil :

[Handwritten signature]

který mu pošlu. V tomto dopise jsem chtěl Dr. PETZOLDA požádat, aby v případě, že by k němu někdo přišel a odvolával se na mně, mu vyhověl. RAUS to přislíbil. Zanechal jsem mu adresu na Dr. PETZOLDA a slíbil mu, že mu dopis zašlu, což jsem však nakonec neučinil.

Otázka : Kdo to je Dr. PETZOLD a jaké styky jste s ním udržoval ?

Odpověď : Dr. PETZOLDA osobně neznám. Udržoval jsem s ním do svého zatčení korespondenční filatelistický styk. Jeho adresu znám od r. 1949 z filatelistického mezinárodního adresáře "Armorique", jehož jsem byl zástupcem pro ČSR od r. 1949. Dr. PETZOLD také zastupoval moji nynější manželku Janu NOVÁKOVOU, roz. HUDEČKOVOU-MELCHEROVOU před berlínským soudem v r. 1950, když se jednalo o anulování ilegálního oddacího listu, který za okupace získala. Jeho politické zaměření neznám. Bydlí v západním sektoru Berlína na adrese Wilmersdorf, Wittelsbacherstrasse 17.

Otázka : Na čem jste se potom dohodli po vašem návratu a jednání s RAUSEM ?

Odpověď : Při zpáteční cestě od RAUSE jsme se setkali s Josefem MAŠÍNEM ve vlaku v Nymburce. Dověděli jsme se od něj, že jeho jednání bylo negativní, protože svého známého nezastihl doma. Po příjezdu do Poděbrad jsme vyhledali ROUŠARA v lázeňské restauraci, kde byl právě s mojí sestrou. Vyvolali jsme ho ven a v parku jsme mu podali zprávu o výsledku naší cesty. Žádné další jednání jsme nevedli a dohodli jsme se, že ráno se sejdem v Poděbradech před nádražím, kde si pohovoříme o dalším postupu.

Otázka : Sešli jste se pak na tomto místě ?

Odpověď : Ano. Dohodli jsme se, že ilegální přechod státních hranic se provede v prostoru u Chomutova a průzkum místa přechodu hranic provede podle instrukcí ROUŠARA Zbyněk JANATA, nebo Ctíraď MAŠÍN. Za tím účelem si měl vzít JANATA ze závodu, kde pracoval, krátkou dovolenou, kterou měl strávit v blízkosti místa přechodu hranic. V případě, že JANATA dovolenou

nedostane, měl provést průzkum Ctirad MAŠÍN. Pak jsme znovu hovořili o zbraních, které mají vzít sebou. Navrhoval jsem znovu, aby vzali sebou automaty, které získali přepadem stanice SNB v Čelakovicích. Proti tomu vyslovil námitky Josef MAŠÍN s tím, že kdyby byli při ilegálním útěku zadrženi, že budou odhaleni. Když jsem mu odpověděl, že nesmí s neúspěchem počítat a že když budou chyceni, že to stejně praskne, vznikl mezi námi nesvár. Začli jsme si vyčítat motocykl "JAWA 500", načež jsem od nich rozloben odešel na nádraží, aniž bychom se nějak dohodli.

Ještě na nádraží mne vyhledal ROUŠAR, který mne prosil, abych celou záležitost nebral tak vážně a neodpíral jim pomoc a spolupráci za účelem docílení úspěšného provedení ilegálního útěku. Po svém návratu do Dolní Lipky jsem po několika dnech proto odeslal dopis Ctiradovi MAŠÍNOVI a žádal jsem ho, aby společně s Josefem MAŠÍNEM přijeli za mnou do Dolní Lipky a vzali sebou ještě Václava ŠVEDU.

Otázka : Za jakým účelem jste je vyzval, aby vás navštívili ?

Odpověď : Chtěl jsem si s nimi pohovořit ještě před jejich ilegálním útekem z ČSR. Avšak do Dolní Lipky přijel jenom Josef MAŠÍN s Václavem ŠVEDOU. Projednávali jsme pak spojení, které budu s nimi udržovat po jejich ilegálním odchodu. Josef MAŠÍN mi řekl, že tato otázka je vyřízena s ROUŠAREM podle původního ujednání z konce r. 1952 z Poděbrad a že sám prováděl průzkum u Chomutova a v tomto prostoru také ilegální přechod hranic skupina provede. Na moji otázku, zda šifrovací klíč má ROUŠAR odpověděl, že ano. Při této příležitosti mi řekl, že ROUŠAR jim dal k dispozici svůj majetek za hranicemi ČSR a z rozhovoru jsem seznal, že je od nich informován o úkrytu třaskavin i o úkrytu zbraní.

Pak mne Josef žádal, abych jim dal ještě adresu nějakého známého v Německu, na kterého by se mohli obrátit. Sdělil mi při tom, že mají adresu na GREIPLOVOU, vdova po popraveném řediteli pracovního úřadu v Jeseníku z doby okupace, kterou jsem sám znal a vím, že se po osvobození vystěhovala do Východního Německa. Podle jejich řeči měla bydlet někde v Magdeburgu. Upozornil jsem ho, aby se na ní mým jménem neobracel, protože ona

Četl a schválil :

sama, když odjížděla v r. 1946 z Jeseníku, nebyla mi nějak přátelsky nakloněna. Josefa MAŠÍNA a Václava ŠVEDU jsem v této souvislosti upozornil, aby si zapamatovali jméno Dr. PETZOLDA a po příchodu do Berlína, aby mu zatelefonovali, neboť jeho číslo najdou v telefonním seznamu. Pak jsme si umluvili schůzku na nádraží v Olomouci, načež obá odejeli.

Otázka : Objasněte obsah vašeho jednání na schůzce v Olomouci !

Odpověď : Josef MAŠÍN ještě před tím odejel do Martina na Slovensko, kde vykonával základní vojenskou službu Milen PAUMER, aby s ním domluvil odchod do zahraničí na západ.

Pak ve stanovenou dobu jsem se s Josefem MAŠÍNEM sešel, když se vrátil ze Slovenska, a potom jsme počkali na Václava ŠVEDU, který tam pracoval a kterého informoval o svém jednání s PAUMEREM. Řekl mu, že se dohodl, že PAUMEROVI pošle telegram, na jehož základě si vyžádá dovolenku, aby mohl opustit kasárna a mohl se zúčastnit ilegálního útěku. Domluvili jsme se, že Josef MAŠÍN uvedomí o termínu ilegálního odchodu ŠVEDU a mně korespondenčním lístkem, ve kterém bude znamenat sdělení, abychom se v určitý den dostavili do Olomouce na nádraží to, abychom přijeli v určenou dobu do Kolína na nádraží. Potom jsme se rozešli a ŠVEDA mi řekl, že před ilegálním útekem mne ještě navštíví.

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

upr. Pramen
vys. pracovník

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 13. ledna 1954.

Otázka : Uveďte, které další osoby byly s vaší teroristickou bandou ve spojení !

Odpověď : V r. 1951 dověděl jsem se od Josefa a Ctirada MAŠÍNA, že jsou ve spojení s jedním svým známým, bývalým příslušníkem Stb. z Prahy, který se jmenuje JÍŠA. Tento Ctirada MAŠÍNA vyhledal a řekl mu, že má spojení s jednou západní imperialistickou, snad americkou rozvědkou a že udržuje spojení na její pražskou odbočku. Hovořil, jak sám Ctirad MAŠÍN řekl, o tom, že tato rozvědka má zájem, aby s ními zpravodajsky spolupracovali.

Otázka : Za jakých okolností měla být navázána nepřátelská spolupráce vaší skupiny s imperialistickou rozvědkou ?

Odpověď : Povšechně si pamatuji zásady na jejichž podkladě měla být navázána nepřátelská spolupráce. Měli jsme se zavázat k naprosté poslušnosti a vykonávání všech příkazů vedení za podmínek hluboké konspirace. Jako svého velitele ze skupiny měli jsme si navrhnout spolehlivého člověka, nejlépe důstojníka, a vytvořit širokou síť spolupracovníků. Úkoly této imperialistické rozvědky měly být dávány případ od případu a plněny bez námitek.

Další podrobnosti této nepřátelské spolupráce neznám a pamatuji se, že když mi to Ctirad MAŠÍN říkal, nabádal jsem ho k opatrnosti, aby nenarazil na nějakého "provokátora".

Dále je mi známo a to od Václava ŠVEDY, že udržoval nepřátelské spojení s jedním příslušníkem SNB v Kolíně, jehož jméno mi nesdělil. Řekl mi jenom, že s tímto příslušníkem jednal o možnostech opatřování občanských průkazů pro agenty ze západu, kteří měli být vysláni na území ČSR provádět v Československu zločinnou činnost. Když jsem upozorňoval ŠVEDU, aby byl velice opatrný v tomto případě odpověděl, že mohu být bez starostí, protože jde o zakukleného nepřítele, který se maskuje svým členstvím v KSČ. Dále mi sdělil i to, že tento příslušník SNB je členem rozvětvené tajné organizace, složené vesměs z příslušníků SNB, s jejíž pomocí je možno počítat, bude-li se

Četl a schválil :

Novák

jednat o nepřátelskou spolupráci na akcích, které by si sami předem prověřili, aby nebyli nějak odhaleni.

O jiných spojích na další osoby jsem nebyl informován.

Otázka : Řekl jste, že jste si umluvili se ŠVEDOU před jeho odchodem za hranice schůzku v Dolní Lipce. Kdy za vámi ŠVEDA přijel ?

Odpověď : Asi za dva dny, bylo to asi koncem září 1953 a při této příležitosti jsme spolu hovořili o tom, jak budeme mezi sebou udržovat vlastní šifrované spojení, založeném na původním systému slovníku, ovšem zdokonaleném. Dohodli jsme se na tom, že systém bude ve způsobu tak zvané "filatelistické chyběnky", kde řada čísel bude vzestupná a to tak, že se ke každé číslici připiše vhodné číslo tak, jak bude třeba. Taková zpráva nebude nápadná, poněvadž bude sestavena ve formě "filatelistické chyběnky". Také nebylo možno takto šifrované depeše dešifrovat, když dešifrátor neznal slovník a nevěděl, že poslední čísla jsou připisována. ŠVEDA slíbil, že mi opatří jeden slovník a druhý si ponechá pro vlastní potřebu. Nakonec však slovník jsem neobdržel, protože museli opustit ČSR, aby nebyli odhaleni a dopadeni.

ŠVEDA mně také informoval, že ilegálního útěku na západ se zúčastní on, Josef a Ctirad MAŠÍN, PAUMER a JANATA. Při tom mne žádal, abych dohlížel na to, aby alespoň pro první pomoc byl splněn slib a jeho manželce byla vyplácena měsíčně nějaká finanční částka, než se mu podaří učinit opatření, aby jí mohl podporovat sám. Náš rozhovor byl ukončen tím, že ŠVEDA o námi sjednaném ilegálním šifrovaném spojení uvědomí Josefa a Ctirada MAŠÍNA, aby s tím byli také obeznámeni.

Otázka : Kdy pak byl ilegální útěk členů vaší zločinné skupiny uskutečněn ?

Odpověď : Ilegální útěk za hranice ČSR na západ uskutečnili členové naší skupiny asi v sobotu 3. října 1953, ale bližší podrobnosti jejich útěku, neznám.

Výslech byl přerušen.

Četl a schválil :

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 14. ledna 1954.

Otázka : Co jste dělal po útěku Ctirada MAŠÍNA a dalších členů vaší skupiny na západ ?

Odpověď : Asi 7. října 1953 navštívil jsem sestru Zdenku MAŠÍNOVOU v Ciněvsi a od ní jsem se dověděl, že Ctirad a Josef MAŠÍN uskutečnili svůj útek, který ona na MNV vymluvila tím, že si někde jeli hledat zaměstnání. Současně mě upozornila, že mi zaslala lístek s dotazem, zda nebyli u mně a proto, abych jí na něj odpověděl a byla tak krytá. To jsem také učinil a na korespondenční lístek jsem jí odpověděl, že Ctirad a Josef MAŠÍN u mně nebyli. 336

Dále jsem MAŠÍNOVÉ řekl, že jsem odeslal Ctiradovi dopis na PAUMEROVU adresu do Poděbrad, kde jsem ho žádal, aby mi přivezl motocykl. Vyslovoval jsem obavy, aby se dopis nedostal do nepovolaných rukou. Když jsem viděl, že sestra má strach a je rozčílena, odešel jsem do Poděbrad k ROUŠAROVÍ, kde jsem sestře ROUŠAROVÉ - Svatavě KRÁSENSKÉ řekl, aby vyzvedla dopis, který jsem odeslal Ctiradu MAŠÍNOVI na adresu PAUMERA do Poděbrad. KRÁSENSKÁ to přislíbila a později mi sdělila, že dopis již neexistuje. Komu ho dala, nevím. Potom jsem jí žádal, aby mi sdělila dobu, kdy bude její bratr ROUŠAR v Poděbradech, že bych s ním rád mluvil. Dobu mi sdělila. Před odchodem jsem se jí ještě ptal, co říká zmizení Ctirada a Josefa její bratr. Odpověděla mi, že ona nic neví.

V určenou dobu jsem přijel do Poděbrad. Bylo to asi v polovici října 1953. Dal jsem ROUŠAROVÍ vyúčtování částky 17.000 Kčs, kterou jsem vyplatil ŠVEDOVÍ a Josefovi MAŠÍNOVI a která pocházela z uloupených peněz. Dále jsme projednali otázku prodeje motocyklu " JAWA 500 " za účelem podpory ŠVEDOVY manželky. Při tom jsem mu předal osvědčení motocyklu " JAWA 500 " a to z toho důvodu, že mi řekl, že motocykl může v Chomutově prodat.

Potom mi ROUŠAR potvrdil, že Ctirad MAŠÍN a další provedli útek v prostoru u Chomutova. Když jsem ho informoval, že jsem projednal se ŠVEDOU nový klíč za účelem spojení se zahraničím, rozčiloval se a řekl mi, že to povede k nedorozumění. Mimo to mi vytýkal, že jsem pověřil jeho sestru, aby

Četl a schválil :

vyzvedla na adrese PAUMERA v Poděbradech dopis. Žádal mne, abych již vícekrát se na jeho sestru s ničím neobracel.

Nakonec jsme se domluvili, že když se něco o útěku skupiny dovíme, že si nic nebudeme psát, ale osobně si to navzájem sdělíme.

Otázka : Jaká jednání jste ještě vedl v souvislosti s ilegálním útekem členů vaší diversní a teroristické skupiny na západ ?

Odpověď : Asi v druhé polovině října 1953 obdržel jsem dopis od ŠVĚDOVÉ, v němž mne žádala, abych přijel do Kolína, že se mnou potřebuje nutně mluvit. Současně mi sdělila telefonní číslo v Kolíně na své rodiče, kam měla přijet. Telefonicky jsem potom zařídil, aby přijela za mnou do Dolní Lipky, čehož uposlechla.

Ptala se mne o radu, co má dělat po útěku Václava ŠVEDY a zda se má přestěhovat k rodičům do Kolína, aneb má zůstat v Pivíně. Odpověděl jsem jí, aby si to zařídila, jak sama nejlépe uvidí. Potom jsme hovořili o podpoře, kterou jí budu vyplácet z částky za prodaný motocykl. Zmínila se mi, že ŠVEDA jí řekl, že bude dostávat 1.000 Kčs měsíčně, což jsem jí vymluvil s tím, že to je moc, že může nejvíce dostat 500 Kčs. Pak se mne ptala, co má dělat v tom případě, kdyby byla vyslýchána na útěk svého muže Václava ŠVEDY.

Otázka : Co jste jí poradil

Odpověď : Poradil jsem jí, aby vypovídala tak, aby jí to neuškodilo.

Otázka : Jaká další opatření jste učinil po útěku členů vaší skupiny za hranice ČSR do západního Německa ?

Odpověď : Když jsem v první polovině listopadu 1953 se dověděl ze západního štvavého rozhlasu o příchodu Ctirada a Josefa MAŠÍNA a PAUMERA do západního Německa, odejel jsem do Poděbrad, abych od PLECHA vyzvedl motocykl " JAWA ". Při této příležitosti jsem navštívil AUDOLENSKOU v Kolíně, abych u ní vyzvedl starý jízdní průkaz psaný na PAUMERA, ke starému motocyklu " ARIEL ", který jsem měl u AUDOLENSKÉ uschovaný, projevovala obavy, aby neměla v souvislosti s bratry MAŠÍNOVÝMI

nepříjemnosti, poněvadž udržovala spojení se ŠVEDOU a sama již věděla o jejich ilegálním útěku. Upozornil jsem jí, aby byla bez obav, že vše je v pořádku.

Nato jsem vyhledal v Poděbradech PLECHA. Tam jsme hovořili o situaci, vzniklé zatčením JANATY a ŠVEDY v NDR, jak jsme se to ze západního rozhlasu dověděli. PLECH projevoval nelibost nad tím, že ho nevzali sebou a projevoval obavy ze zatčení. Řekl mi, že by nejraději uprchl za hranice a ptal se mne, zda bych šel s ním. Upozornil mne, že cestu bychom uskutečnili přes Mikulov, kde má známé, kteří by nás převedli přes hranice do Rakouska a tam, že má rovněž známé, kteří by nám pomohli. Nakonec jsme se domluvili, že když se něco dovíme, z čehož by nasvědčovalo, že budeme zatčeni, že za mnou přijede a poradíme se o dalších krocích. Před odchodem jsme mu řekl, že pro motocykl "JAWA 500" si přijede můj syn, který koná presenční službu v Milovicích a který se vykáže mým dopisem. Nakonec jsem PLECHA žádal, aby mému synovi Ctiboru NOVÁKOVÍ nic neříkal, že on o ničem neví.

Později potom skutečně, jak jsem se dověděl, můj syn motocykl vyzvedl, když jsem ho dopisem o to požádal a udal mu adresu na Egona PLECHA v Poděbradech.

V té době jsem napsal i dopis ROUŠAROVÍ, aby mi zaslal typové osvědčení, protože jsem měl možnost motocykl prodat. V listopadu mi ROUŠAR typové osvědčení zaslal doporučeným dopisem.

Otázka : Co jste ještě zařizoval ?

Odpověď : Asi v polovině listopadu 1953 jsem ještě obdržel dopis od manželky Václava ŠVEDY, ve kterém mne žádala, abych v Olomouci vyhledal jejího tchána, že tento by se mnou potřeboval mluvit. Asi během tří dnů jsem do Olomouce přijel a čekal jsem na něho v odpoledních hodinách poblíže nádraží na cestě, kdy chodí z práce domů.

Otec Václava ŠVEDY se mně ptal, co vím o jeho synu a prosil mne, zda bych mohl zjistit, kde se právě nachází. Odpověděl jsem mu, že o něm vím jenom to, co bylo vysíláno západním rozhlasem a že se mohu pokusit něco zjistit prostřednictvím svého známého advokáta v Berlíně. Měl jsem na mysli Dr. PETZOLDA.

Četl a schválil :

Woj

Potom jsme hovořili o finanční podpoře jeho snachy a v této souvislosti jsem mu sdělil, že až prodám motocykl, že tato otázka bude snazší, že pravidelně bude pak dostávat peníze. Prozatím jsem mu dal 200 Kčs a řekl, že po prodeji motocyklu bude dostávat měsíčně 500 Kčs a že to bude mít na starosti někdo jiný, čímž jsem myslel ROUŠARA.

Dne 24. listopadu 1953 odejel jsem do Chomutova, kde jsem s ROUŠAREM hovořil asi půl hodiny na ulici od nádraží do města.. Ptal jsem se ho, co soudí o uveřejnění útěku v západním rozhlase, o JANATOVĚ a ŠVĚDOVĚ zatčení a zda chce v ČSR zůstat v důsledku nebezpečí zatčení. ROUŠAR mi odpověděl, že to je pro nás nepříjemná věc a krajně nebezpečná situace. Podotkl, že zde zůstane, aby se staral o moji sestru Zdenku MAŠÍNOVOU. Žádal mne, abych ho z bezpečnostních důvodů nenavštěvoval a ani mu nepsal, protože s věcí již nechce nic mít. Já jsem mu odpověděl, že situaci přivodili sami tím, že mne neposlechli a to v tom, že nevzali sebou na cestu přes hranice samopaly i proto, že šli přes území NDR, čímž způsobili, že ŠVEDA s JANATOU byli zadrženi.

Když jsem se ho ptal, kde jsou ukryty zbraně a třaskaviny, dal mi vyhýbavou odpověď, z čehož jsem usoudil, že místa ví, ale nechce mi je z neznámých mně důvodů říci. Tázal jsem se ho, zda má šifrovací klíč a zda s nimi před odchodem mluvil, odpověděl, že ne, že o ničem nechce vědět.

Nakonec mne ROUŠAR ujistil, ebych neměl v souvislosti s motocyklem " JAWA 500 " žádné obavy, že mi potvrdí, že motocykl kupoval pro mne za moje peníze a že tedy motocykl je můj a s bratry MAŠÍNOVÍMI nemá nic společného. Shodli jsme se na tom, že si motocykl ponechám a budu vyplácet ŠVĚDOVĚ 500 Kčs měsíčně. ROUŠAR podotkl, že pokud se týče finanční podpory mé sestry Zdenky MAŠÍNOVÉ, že si o tom promluvíme jindy. K tomu však nedošlo, protože jsem byl dne 26. listopadu 1953 zatčen.

Výslech byl přerušem.

Četl a schválil :

upr. Krasný
op. Macouh

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 26.1.1954.

Otázka : Vyšetřováním bylo také zjištěno, že jste společně s dalšími členy vaší teroristické skupiny projednával název vaší diversní a teroristické skupiny. Hovořte o tom !

Odpověď : Během několika rozhovorů, které jsem měl s Václavem ŠVEDOU, Josefem MAŠÍNEM a Zbyňkem ROUŠÁREM, vedených buď společně i jednotlivě koncem r. 1952 a dále pak v r. 1953 jsme projednávali, a to velmi často, otázku názvu naší skupiny. Bylo to z mého podnětu a navrhoval jsem pro skupinu název "Mašínova skupina".

Otázka : Proč jste navrhoval pro vaší teroristickou skupinu právě název "Mašínova skupina" ?

Odpověď : Svůj návrh jsem podával proto, že aktivita prováděné záškodnické a teroristické činnosti naší skupiny spočívala hlavně na bedrech bratrů MAŠÍNU, kteří v ní hráli rozhodující roli. Avšak můj návrh na pojmenování naší skupiny byl Josefem MAŠÍNEM odmítnut s tím, že můj návrh je "malicherný a naivní a že nezáleží na tom, aby měla skupina svůj název". Podrobnosti Josef MAŠÍN o zamítnutí názvu nijak blíže již neoddůvodňoval.

Otázka : Jaké další skutečnosti, týkající se prováděné škůdcovské činnosti jste při této příležitosti ještě projednávali ?

Odpověď : Jednali jsme ještě o možném rozšíření naší teroristické skupiny přibráním dalších osob nepřátelsky zaměřených, což však bylo z konspirativních důvodů na návrh ROUŠÁRA zamítnuto. Avšak v zásedě jsme připustili tu možnost, že když se v některém případě ukáže nutnost k úspěšnému provedení nějaké teroristické a diversní akce přibrat další osoby, nesmí náš nový člen skupiny znáti ani mne, ani ROUŠÁRA a ostatní. Shodli jsme se na tom, že spojení s tímto novým členem bude zprostředkovat jen ten člen skupiny, který ho ke

Četl a schválil :

W. Novák

spolupráci získal.

Na můj návrh pak bylo také dohodnuto, aby styk s novým naším členem byl uskutečňován s pomocí mrtvé schránky a to i v činnosti zpravodajské, aby zde byla skutečně dokonalá konspirace.

Otázka : Kdo byl za člena vaší zločinné bandy na základě těchto směrnic přijat ?

Odpověď : Na základě těchto směrnic přizvali Josef se Ctiraďem MAŠÍNEM k nepřátelské spolupráci mne neznámého řidiče osobního auta, který pak odvážel uloupenou výbušninu z jednoho dolu na hoře Kaňk, jak jsem o tom již vypovídal. Dále jsem věděl od Josefa MAŠÍNA, že do činnosti naší teroristické skupiny jistého muže, kterého nazývali přezdívkou "KIKINA". Jeho jméno pravé - neznám.

Přiznávám, že já sám jsem se v r. 1953 na základě těchto směrnic snažil přibrat do naší skupiny AUDOLENSKOU z Kolína, která však účast odmítla. Když se potom vrátil z vězení v létě 1953 Ctiraď MAŠÍN tak prohlásil, že přibírání nových členů do skupiny některými z nás neschvaluje a vyslovil námitky i proti přijetí AUDOLENSKÉ, když jsem s ním o ní hovořil. Prohlásil, že získávání nových členů do naší skupiny si vyhrazuje sám pro sebe.

Otázka : To ale neříkáte ještě vše, co jste v souvislosti s prováděním zločinné činnosti v rámci vaší skupiny projednávali !

Odpověď : Přiznávám, že na naší ilegální poradě skupiny, která se konala v r. 1953 před ilegálním útekem MAŠÍNU a ostatních aktivních členů naší teroristické skupiny na západ, jsem sám podal MAŠÍNEM návrh, jaké skutečnosti, týkající se provádění nepřátelské činnosti v Československu, mají projednat a dohodnout s příslušnými činiteli americké rozvědky v západním Německu.

Otázka : Uveďte, jaké pokyny, týkající se provádění záškodnické činnosti v Československu, jste členům vaší bandy dal k jednání s americkou rozvědkou ?

Četl a schválil :

Prova

Odpověď : V rozhovoru jsem jim vysvětlil, aby po svém příchodu na západ předložili v jednání s americkou rozvědkou, následující program záškodnické činnosti naší skupiny v ČSR :

- a/ příprava a organisování další záškodnické a teroristické činnosti v Československu,
- b/ organisování a vybudování špionážní sítě v ČSR podle pokynů americké rozvědky,
- c/ provádět a organisovat rozsáhlou nepřátelskou propagandu,
- d/ organisovat bezpečnými cestami podle pokynů americké rozvědky ilegální útoky nepřátelsky zaměřeným osobám, jejichž pobyt na území ČSR je již v zájmu jejich bezpečnosti, jakýmkoliv způsobem ohrožen.

Otázka : Byl tento váš návrh přijat ?

Odpověď : Ano - byl. Za tím účelem měli bratři MAŠÍ-NOVÉ vejíti ve styk s býv. generálem ČSA STUDLAREM, se kterým měli všechny tyto skutečnosti záškodnické činnosti projednat. Ctirad MAŠÍN však přesto se vyjadřoval, že pokud se týče jeho, je vždy a za každých okolností pro provádění dalších teroristických a diversních akcí, jímž je způsobován rozruch a panika mezi obyvatelstvem. Dodal, že k provádění špionážní činnosti je veliké riziko prozrazení spočívající v přibrání dalších osob ke špionážní spolupráci.

V této souvislosti si vzpomínám, ještě na konec roku 1952, kdy bez přítomnosti Ctirada, který si odpykával trest, jsem projednával s Josefem MAŠÍNEM otázku ukrytí zbraní, které vlastnili členové skupiny k provádění záškodnické a diversní činnosti.

Otázka : Co jste navrhoval při jednání o ukrytu zbraní pro další teroristickou činnost s Josefem MAŠÍNEM ?

Četl a schválil :

Blahůšek

Odpověď : Protože jsem byl v té době zaměstnán ve vojenské zotavovně " Moskva " v Karlových Varech, navrhoval jsem Josefu MAŠÍNOVI, když se mne tento ptal na vhodný úkryt, že ukrytí zbraní je možné na půdě vojenské zotavovny a to konkrétně pod podlahou. Vhodnost úkrytu zbraní na tomto místě jsem odůvodňoval Josefovi tím, že v této vojenské zotavovně žádného nenapadne, že by v tomto objektu byly zbraně ukryty. Návrh však nebyl realizován pro značnou vzdálenost od střediška činnosti naší záškodnické skupiny, které bylo v Poděbradech. Z těchto důvodů byl zamítnut i další můj návrh úkrytu zbraní, který jsem navrhoval do některé chaty na Jesenicku.

apr. jurnay
vp. p. c. h. h.:

Výslech byl přerušen.

archiv
bezpečnostních
složek

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 24. 2. 1954.

Otázka : V souvislosti s konáním porady vaší teroristické skupiny v říjnu 1951 v bytě u MAŠÍNU v Poděbradech, jste neuvedl všechny skutečnosti, týkající se provádění nepřátelské činnosti !

Odpověď : Přiznávám, že Egon PLECH měl na této poradě připraveny bílko tiskopisy nár. podniku " Arandar " v Jeseníku s razítkem tohoto závodu, závodní organizace KSČ a závodní rady, na které jsem psacím strojem vepsal, že držitelé těchto dokumentů jsou závodem pověřeni, aby provedli transport přidělených textilních strojů z pohraničního prostoru.

Sám jsem to psal proto, že původní textaci nedovedl PLECH správně vystihnout, neboť neovládal dobře češtinu. Účelem těchto dokladů, na kterých pak ostatní členové skupiny fingovali podpisy bylo, aby se bez překážek dostali do pohraničního prostoru. Jak s těmito falšovanými dokumenty Josef MAŠÍN, Zbyněk JANATA, Milan PAUMER a Egon PLECH před příchodem orgánů Stb. naložili nevím, neboť jsem odešel do pokoje pro kabát a potom odtud jsem odešel otevřít dveře příslušníkům Stb..

Také si vzpomínám, že při této poradě v den mého příchodu byly v bytě u MAŠÍNU nějaké bajonety a nože, které jsme potom zlámali a JANATA s PAUMEREM je ještě téhož dne odnesli k Labi a naházeli do řeky. Při tom se MAŠÍNOVÉ zmínili i o tom, že po osvobození ČSR získali nějaký kulomet krádeží v poděbradském museum.

Taktéž v tentýž den naší porady, uložil Ctirad a Josef MAŠÍN různé střelivo, rozbušky, třaskaviny, zápalnice a jeden granát do plechové krabice, kterou obalili starou gumovou duší. Potom jsme s JANATOU a PAUMEREM odnesli krabici za městské jatky, kde JANATA a PAUMER krabici zakopali na vrcholku svahu poblíže ohrady, zatím co já jsem stal opodál a dával pozor, aby nebyli nikým překvapeni. Později v r. 1953 řekl mi Josef MAŠÍN, že plechovou krabici s výbušninou a ostatními věcmi již odnesli a ukryli na jiném místě.

Četl a schválil :

Otázka : Vyšetřováním zločinné činnosti vaší teroristické bandy bylo zjištěno, že jste taktéž připravovali destrukční akci na vlak čsl. vládní delegace, vedené prezidentem ČSR Klementem GOTTWALDEM, která se vracela z SSSR. Proč o tom nehovoříte ?

Odpověď : O této akci jsem nikým nebyl informován. Pamatuji si ale, že v r. 1952 při jedné rozmluvě mi Josef MAŠÍN řekl, že se v Poděbradech očekává průjezd a vítání Antonína ZÁPOTOCKÉHO a dalších vládních činitelů. Z průběhu rozhovoru jsem poznal, že se Josef MAŠÍN zabývá při této příležitosti provést na tyto vládní představitele nějaký teroristický čin, ale tento mi blíže neosvětlil a ani moji další společníci se mnou o tom nikdy nehovořili.

V této souvislosti si vzpomínám, že při jednání a přípravách provedení teroristické akce na ministra národní obrany, generála armády Dr. Alexeje ČEPIČKY, které jsem s Josefem MAŠÍNEM měl v Karlových Varech, mi tento také navrhl, aby atentát na ministra národní obrany byl proveden přímo ve vojenské zotavovně " Moskva ", kde bude během svého pobytu v Karlových Varech přebývat. Josef MAŠÍN mi přímo řekl, abych pekelný stroj sám umístil v budově. Jeho návrh jsem nepřijal s tím, že sám nálož do místnosti zotavovny " Moskva " nepoložím a jiného člověka neznám, který by to byl ochoten udělat.

Otázka : Během vyšetřování jste přiznal, že bylo mezi vámi a Václavem ŠVÉDOU dohodnuto šifrované spojení na podkladě česko-německých slovníků. Řekněte od koho jste česko-německý slovník k tomuto účelu obdržel ?

Odpověď : Já jsem žádný česko-německý slovník od nikoho neobdržel.

Otázka : Nemluvíte pravdu ! Dne 17. 2. 1954 vypověděl Václav ŠVÉDA na otázku, zda vám česko-německý slovník zaslal toto :

" Během několika dnů jsem ho koupil a NOVÁKOVI poštou zaslal. "

Četl a schválil :

Nový

Kam jste ukryl tento slovník, který jste obdržel ?

Odpověď : Na to si již nevzpomínám. Je možné, že se nachází v mé knihovně v mém bytě v Dolní Lipce. *dsr.*

- Výslech byl přerušen.

*apoz. pracovníky
op. pracovníky!*

Wij

archiv bezpečnostních složek

Pokračování protokolu se Ctiborem NOVÁKEM, dne 18.3.1954.

Otázka : K jakému účelu bylo namířeno provádění diversní a teroristické činnosti vaší záškodnickou skupinou ?

Odpověď : Diversní a teroristická činnost naší skupiny měla za účel, jednak morální podporu nepřátelských živlů zaměřených proti lidově demokratickému řádu v ČSR a rozbití spojení s SSSR a lidově demokratickými státy, i poškození státního zřízení v ČSR hmotně i morálně. Naše skupina počítala s násilným odtržením ČSR od bloku lidových demokracií a jejím všleněním do skupiny tak zvaných " západních demokracií " a pracovala k tomu, aby ve své činnosti získala morální i hmotnou podporu z kruhů tak zvané čl. " politické emigrace " na západě a ze západních imperialistických zemí.

Otázka : Řekněte přímo, za jakých okolností jste chtěli tyto své zločinné záměry uskutečnit ?

Odpověď : Ve svých nepřátelských záměrech jsme počítali s vojenským napadením ČSR západními imperialistickými armádami. V takovém případě jsme byli přesvědčeni, že v případě válečného konfliktu se postaví nepřátelské živly v zázemí ČSR na stranu západu, aby narušovaly a rozleptávaly v boji čl. lidu jeho morální i politickou jednotu. A v těchto cílech měla i naše skupina sama dopomáhatí svojí spoluúčastí.

Pokud se pamatují, hovořil o tom se mnou Josef MAŠÍN a snad i Václav ŠVÉDA při jedné schůzce v Dolní Lipce. Při této příležitosti, když mluvili o budoucnosti v souvislosti s prováděním naší činnosti, zmínili se též o svých osobních plánech a představách nové mezinárodní konstelace.

Podle nich měla ČSR býti zapojena do západního bloku " Spojených států evropských " asi v tom smyslu, jak jest tento plánovaný útvar líčen západním rozhlasem " Svobodné Československo ". Mluvili též o svých vlastních osobních ambicích. Tak na příklad Josef MAŠÍN chtěl býti důstojníkem letectva; Václav ŠVÉDA chtěl se státi rovněž důstojníkem a o ROUŠAROVĚ bylo mluveno jako o příštím ministru zahraničních věcí.

Pokud se ostatních týče i o nich byla řeč, ale nevzpomínám si, jaké funkce pro ně tehdy připravovali. Také si vzpomínám,

Četl a schválil :

Wm

že při této příležitosti a při těchto rozhovorech bylo uvažováno o obsazení různých vyšších státních funkcí. Kýmisi z účastníků bylo však řečeno, že pro vyšší státní funkce jsou předurčení členové "čsl. politické emigrace", dlící v západní Evropě a v USA.

Otázka : Čím chcete doplnit svoji výpověď o provádění diversní a teroristické činnosti vaší skupinou ?

Odpověď : K mé spoluúčasti na činnosti v diversní a teroristické skupině chci na svoji omluvu říci, že příčinou mé nepřátelské spolupráce byla ta skutečnost, že jsem se cítil MAŠÍNUM zavázán vzhledem k tomu, že jsem byl spolupracovníkem jejich otce v době okupace. Proto jsem také po určitou dobu převzal funkci velitele skupiny a svým zásahem a vlivem jsem iniciativu členů skupiny při páchání teroristických a diversních akcí brzdil a tlumil. Tím jsem zabránil provedení celé řady diversních a teroristických akcí, které byly skupinou připravovány. *? viz čl. 120 1. odst. !*

Jinak bych chtěl ještě na svoji omluvu zdůraznit, že jsem od samého počátku vyšetřování po pravdě vypovídal o veškeré záškodnické činnosti prováděné naší skupinou, kterou jsem znal přímo, aneb o které jsem věděl od ostatních členů skupiny. To je vše, co jsem chtěl ke své výpovědi dodat.

Výslech byl ukončen a protokol po přečtení schválen a podepsán.

Vyslýchající :

mpn. [signature]

Vyslýcháný :

[signature]

Ministerstvo vnitra
Správa vyšetřování.

Dne 7. května 1954.

Č.j. :

J

PROTOKOL O VÝPOVĚDI

s obviněným

NOVÁK Ctibor, nar. 25.10.1902 v Praze, major ČSA v.v., české národnosti a čl. státní příslušnosti, ženatý, manželka Jana, roz. HUDEČKOVÁ-MELCHEROVÁ, 1 dítě, reálka s maturitou, pravoslavného náboženství, syn + Leopolda a Emy, roz. SVOBODOVÉ, dělnice v Jeseníku - Lázně, údajně zachovalý, spolumatel činžovního domu č. 1 ve Švermově ul. v Olomouci, posledně bytem Dolní Lipka č. 9, okr. Žamberk, od r. 1945 do r. 1950 člen KSČ.

Zatčen 26. listopadu 1953.

Obviněný Ctibor NOVÁK byl poučen ve smyslu § 93 trestního řádu č. 87/50 Sb. zák. ČSR a vyzván k udání pravdy na položené otázky vypovídá :

Otázka : Vyšetřováním bylo zjištěno, že jste neuvedl všechny skutečnosti, týkající se provádění nepřátelské činnosti, které byly projednávány za vaší přítomnosti na poradě členů vaší teroristické skupiny, která se konala v listopadu 1952 v bytě u MAŠÍNU v Poděbradech !

Odpověď : Nevzpomínám si na žádné skutečnosti, týkající se provádění nepřátelské činnosti, které byly projednávány na zmíněné schůzce v bytě u MAŠÍNU v Poděbradech. Pokud si vzpomínám, tak jsem o všech skutečnostech ve svém protokole po pravdě vypovídal a nic jsem úmyslně nezamlčel.

Četl a schválil :

Woj

121

Otázka : Zbyněk ROUŠAR ve svém protokole dne 12. ledna 1954 vypověděl :

" Ctibor NOVÁK ještě zdůrazňoval Josefu MAŠÍNOVI, aby se okamžitě v západním Německu s americkou špionážní službou spojil a projednal s ní špionážní spolupráci. Hovořil o tom, že špionážní činnost bych vedl dále já s ním. Josef MAŠÍN nás měl informovat o úspěšném jednání s americkou špionážní službou heslem " Šumavský vítr ", které mělo být vysíláno v určitou dobu západním štvavým rozhlasem " Svobodná Evropa ". Já jsem pak Josefu MAŠÍNOVI navrhl, aby použil i dalšího hesla " Šumavské hory " a to proto, aby se jedno heslo stále neopakovalo, aby to nebylo nápadné. "

Byly tato hesla na vaší poradě dohodnuta ?

Odpověď : Na tyto skutečnosti projednávané nepřátelské činnosti si již nevzpomínám a trvám na své výpovědi, kterou jsem učinil ohledně této porady ve svém protokole.

Otázka : Dále jste neuvedl ve své výpovědi, že na této listopadové poradě v bytě u MAŠÍNU obdržel ROUŠAR od Josefa MAŠÍNA větší částku uloupených peněz. Vypovídejte o tom nyní !

Odpověď : Pokud si vzpomínám, neviděl jsem na této naší poradě, že by ROUŠAR obdržel od Josefa MAŠÍNA nějakou větší finanční částku na hotovosti. Já sám jsem po pravdě vypověděl ve svém protokole, že se tam prováděl soupis zbývajících uloupených peněz, které byly k dispozici a tuto svoji výpověď znovu potvrzuji.

Otázka : Zbyněk ROUŠAR však ve své výpovědi ze dne 12. ledna 1954 uvádí, že skutečně na této poradě peníze obdržel. Z této výpovědi vám citujeme :

" Přímo na hotovosti jsem dostal hned na této schůzce od Josefa MAŠÍNA asi 75.000 Kčs a asi 16.000 Kčs, které měl ještě Josef MAŠÍN odevzdat, si vypůjčil na zakoupení kuřiva Ctibor NOVÁK. "

Vypůjčil jste si peníze o kterých ROUŠAR hovoří ?

Odpověď : Pravdivě musím říci, že jsem skutečně obdržel částku 17.000 Kčs, jak jsem o tom vypověděl ve svém protokole, ale nepamatuji se, při jaké příležitosti jsem tuto částku obdržel. Pamatuji se na to, že 4.000 Kčs bylo určeno pro Václava

Četl a schválil :

Woj

ŠVĚDU, které jsem mu také dal a ostatní peníze jsem si ponechal jako půjčku pro nákup kuřiva. Celou částku jsem pak s ROUŠAREM vyúčtoval, o čem jsem rovněž ve svém protokole vypovídal.

Otázka : Ve svém protokole ze dne 7. ledna 1954 jste uvedl, že částku 27.000 Kčs, kterou jste obdržel od JANATY, jste uložil na vaše jméno na knížku poštovní spořitelny v Kolíně, kterou jste potom odevzdal ROUŠAROVĚ.

Vyšetřováním však bylo zjištěno, že jste na tuto knížku uložil pouze 16.330 Kčs. Řekněte, jak jste se zbylými uloupenými penězi naložil ?

Odpověď : Vzpomínám si, že část peněz, které jsem obdržel od JANATY, jsem dal při náhodné příležitosti ROUŠAROVĚ v Poděbradech hotově a na zbytek, který činil asi 16.000 Kčs, jsem mu odevzdal svoji vkladní knížku, jež obsahovala zbývající částku, kterou jsem na tuto knížku po částech ještě před tím uložil v Karlových Varech a v Jeseníku. Tyto skutečnosti mi může potvrdit Václav ŠVĚDA, s nímž jsem mluvil o předání peněz ROUŠAROVĚ a který mi vytýkal, že jsem měl raději tyto peníze dát jemu.

Otázka : Co chcete ještě ke své výpovědi dodat ?

Odpověď : Ke schůzce naší skupiny, která se konala v říjnu 1951 v Poděbradech v bytě u MAŠÍNU, před naším zatčením, chtěl bych říci to, že když jsem tam viděl zbraně, položil jsem Ctíradovi a Josefovi otázku, zda si uvědomují nebezpečí, do něhož vydávají sebe a ostatní přítomné v případě příchodu bezpečnostních orgánů. Jeden z nich mi odpověděl, že obavy jsou zbytečné, neb bezpečnostní orgány by od nich z bytu živí nevyšli.

Výslech byl ukončen a protokol po přečtení shledán správným a podepsán.

Vyšetřující :

Mr. P. P. P.

Vyšetřovaný :

Nový

Ministerstvo vnitra
Vyšetřovací správa.

Dne 25. 2. 1954.

Č.j. :

PROTOKOL O VÝPOVĚDI

s obviněným

NOVÁKEM Ctiborem, nar. 25. 10. 1902 v Praze, majorem ČSA v.v., české národnosti a čsl. státní příslušnosti, ženatým, manželka JANA, roz. HUDEČKOVÁ-MELCHEROVÁ, 1 dítě, reálka s maturitou, pravoslavného náboženství, syn + Leopolda a Emy, roz. SVOBODOVÉ, dělnice v Jeseníku - Lázně, údajně zachovalým, spolumajitelem činžovního domu č. 1 ve Švermově ul. v Olomouci, posledně bytem v Dolní Lipce č. 9, okr. Zámberk, od r. 1945 do r. 1950 u KSČ. Zatčen 26. listopadu 1953,

Obviněný Ctibor NOVÁK byl poučen ve smyslu § 93 trestního řádu č. 87/50 Sb. zák. ČSR a vyzván k udání pravdy na položené otázky vypovídá :

Otázka : Řekněte stručně, z jaké rodiny pocházíte a kolik máte sourozenců ?

Odpověď : Můj otec Leopold NOVÁK, který v r. 1933 zemřel, žil v Olomouci. Byl kulturním inženýrem a geometrem a až do své smrti vedl zeměměřičskou kancelář. Politicky byl organisován od r. 1918 u tehdejší " Národní demokracie " a asi v třicátých letech kandidoval do městského zastupitelstva za " Národní obec fašistickou " v Olomouci. Matka Ema, roz. SVOBODOVÁ byla dcerou komisaře finanční stráže.

Moje sestra Zdenka se provdala v r. 1928 za pozdějšího generála in memoriam Josefa Vladimíra MAŠÍNA, který byl v r. 1942 okupanty popraven. Jiných sourozenců nemám.

Četl a schválil :

Wm

Otázka : Co jste dělal po vychození obecné školy ?

Odpověď : Absolvoval jsem českou reálku v Olomouci, kde jsem v r. 1922 maturoval. Po maturitě jsem vstoupil na vojenskou akademii v Hranicích, kde jsem byl v r. 1924 vyřazen v hodnosti poručíka a služebně zařazen k dělostřelectvu. Před okupací ČSR jsem dosáhl hodnosti kapitána a od r. 1938 jsem byl služebně zařazen u zpravodajského oddělení.

Koncem r. 1938 spojil jsem se s Josefem Vladimírem MAŠÍNEM a stal jsem se v jeho skupině " Obrana národa " zpravodajským orgánem v Německu a spojkou mezi ním a zpravodajským oddělením polského generálního štábu.

V této době jsem odejel do Berlína, abych mohl vykonávat zpravodajské poslání pro organizaci " Obrana národa ". V Berlíně jsem pracoval jako překladatel v " Dolmetscher Zentrale " a několikrát jsem si podal žádost na příkaz MAŠÍNA za účelem usnadnění mé činnosti o zařazení k " Wehmachtu " nebo k policii. První moje žádost byla zamítnuta a druhá žádost, kterou jsem telegraficky urgoval přímo u Herrmanna GÖRINGA, byla kladně vyřízena až po mém zatčení gestapem dne 18. září 1939.

Během mého pobytu v Berlíně byl jsem v neustálém styku s MAŠÍNEM i polskou vojenskou zpravodajskou službou, pro kterou jsem sbíral špionážní zprávy a vyhledával další agenty.

Otázka : Za jakých okolností jste byl gestapem zatčen ?

Odpověď : Po vpádu nacistů do Polska provedl jsem z příkazů MAŠÍNA 2 atentáty v Berlíně. Když jsem se potom vrátil do Prahy, nařídil mi MAŠÍN, abych odcestoval do Jugoslávie a hlásil se v Bělehradě u čsl. vojenského přidělence. Na cestě při přechodu hranic do Jugoslávie, byl jsem 18. září nacistickými orgány zatčen a odsouzen berlínským válečným soudem k 6 letům káznice. Trest jsem si odpykával v různých německých věznicích. 15. dubna 1945 jsem byl ve věznici Siedburgu osvobozen americkými vojsky a 20.5.1945 jsem přijel do Československa.

Četl a schválil :

W. H. H.

Otázka : Během vyšetřování bylo zjištěno, že jste za svého pobytu v Německu v průběhu druhé světové války vedl jednání s výzvědnou službou nacistického Německa. Je tomu tak ?

Odpověď : Ano. Přiznávám, že během mého věznění v Německu, navštívili mě ve vězení Hameln důstojníci vojenské nacistické výzvědné služby a nabídli mi spolupráci.

Otázka : Přijal jste jejich nabídku ?

Odpověď : Řekl jsem jim, že jsem ochoten s nimi spolupracovat jako jejich agent v Anglii. K mé nabídce se nijak nevyjadřili a později mne již nenavštívili. Domnívám se, že jednání se mnou přerušili proto, že jsem se za krátkou dobu poté pokusil v káznici Hameln o útěk.

Otázka : Co jste dělal po svém příjezdu do Československa ?

Odpověď : Po osvobození ČSR stal jsem se vyšetřujícím orgánem komise pro stíhání válečných zločinců v Jeseníku. Současně jsem vykonával funkci zpravodajského důstojníka a velitele internačních táborů na okrese Jeseník. V těchto funkcích jsem v druhé polovici r. 1945 připustil, aby někteří nacističtí zločinci byli fyzicky likvidováni bez soudu. V důsledku toho bylo proti mne zavedeno později trestní řízení vojenské prokuratury v Olomouci a po vyšetření celé věci, bylo proti mne vojenským prokurátorem trestní řízení zastaveno.

Po této době jsem s přestávkou jednoho roku, kdy jsem byl tajemníkem Svazu národní revoluce v Jeseníku, konal vojenskou službu až do r. 1950, kdy jsem byl dán jako válečný invalida v hodnosti majora ČSA do výslužby.

Od r. 1951 až do ledna 1952 vedl jsem prodejnu tabáku v Jeseníku a od 1. března 1952 do 15. června 1953 jsem byl zaměstnán jako vrátný ve vojenské zotavovně " Moskva " v Karlových Varech. Až do svého zatčení jsem pak žil v Dolní Lipce a hledal nové zaměstnání.

Výslech byl ukončen a protokol po přečtení schválen a podepsán.

Vyslýchající :

M. J. K.

Vyslýcháný :

M. J. K. 132

Č. j.:

24620

Dne

9. července 1954

PROTOKOL

o skončení vyšetřování a seznámení obviněného s jeho výsledky, sepsaný dne 9. 7. 1954
s obviněným Liborem Nováčkem, nar. 25. 10. 1902

Vyšetřující orgán mi oznámil, že státně bezpečnostní vyšetřování proti mně vedené skončilo; seznámil
mě s výsledky vyšetřování v mé věci a to s vyšetřovacím spisem od strany jedné až
osmdesát šesté slovně.

Po seznámení se s výsledky vyšetřování odpovídám na otázku, čím chci vyšetřování doplnit:

1) Nemám žádných návrhů a nežádám, aby vyšetřování bylo doplněno.

2) protože jsem v průběhu vyšetřování dle pravdy vyprávěl a nic nezasahoval
ani vůči své osobě ani společníkům, které jsem znal.

Vyšetřující:

Antonín Přemysl

Vyšetřovaný:

Novák

88

PROTOKOL

archiv bezpečnostních složek

881

obec 90 lidí včetně dětí

~~Mapa předání do archivu~~

Mapa při předání do archivu obsahuje 88 listů

z toho trestní oznámení obsahuje 1 listů

Dne 24. 8. 1955

mpn. Šauer
hodnost, jméno

Spis z archivu vypůjčil, ze spisu vypsál

Poř. číslo	Kdo	Co	Proč	Datum, podpis
				<u>88</u> <u>1</u> <u>96</u>

archiv
bezpečnostních
složek

archiv
bezpečnostních
složek

